EL POBLE CATALÀ

5 Cts. | PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTECA: CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES.. 4 pessetes trimestre; PAISOS DE UNIÓ POSTAL..... 9 pessetes trimestre

ANY IV — Barcelona, dissabte, 13 d'abril de 1907 — NÚM. 123

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA: BARCELONA..... 1'50 pessetes cada mes; CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES. 5'00 pessetes trimestre | Cts. 5

GARGANTA, NAS, OIDO, DR. SUÑÉ MEDAN, dels Hospitals de Berlín Diputació, 305. pral., (vora Lauria).—Consulta de dèu a dotze y de quatre a sis. Festius, de nou a dèu.

Clínica de Vies Urinaries y de la Matriu

Dr. Espinosa de los Monteros

Metge de l'Hospital del Sagrat Cor

Corts, 625 (entre Claris y Lauria) de tres a cinc DIES FESTIUS de onze a dotze

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la gola, nas y orelles. Consulta de 2 a 5 y dies de festa de 11 a 12. — Corts, (Granvia, número 636, primer (prop del Passeig de Gracia).

OLIS FINS MARISTANY

La Clínica Dr. DOLCET pera malalties dels ulls, s'ha trasladat a la Ronda de Sant Antoni, número 43. Consulta particular: Pelai, 40; de 12 a 1 y de 3 a 5

GERRES

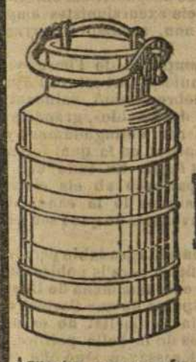

PERA LLET

Aquestes gerres són fetes d'una sola pessa, de planxa d'acer fortament estanyada, ab lo que no hi ha cap recó ont puguin quedarhi restes de llet que fermentin. La boca es ample y permet una fàcil llimpiesa, responent com cap altre a totes les exigencies higièniques. — —

David Ferrer y C.ª, S. en C. — 6, ESCUDELLERS, 6 — Barcelona

Els signes de la "Vida Nova,,

(DE L'ITALIA A CATALUNYA)

Retorno d'un camí, del comensament del qual mon esperit tenia indicis, però la revelació completa del qual me deixa la meravella d'una esquisida novetat. Lo fins avui intangible y conceptual, tot de un cop, en l'aspecte, els modos, els accidents y les formes del camí, se m'ha fet sòdó y palpable.

Les paraules que vanament cercaven nexe y relació pera devenir, en organisme integral, substancia y significació de vida, ara, totes soles, troben la seva definitiva compostura y naturalment aparionades o acoblades, me brollen dels llavis, no com anuncis imprecisos d'una idealitat volguda y no mai vista, més com encarnació gloriosa d'una realitat viscuda y fruída, la materia de la qual han tocat les meves mans, y per les vies de la qual mos peus han ensajat el pas, abans d'arriscarlo venturer y ansiós, vers les somitats de la patria.

Crec que no soc com els profetes bíblics portador d'una paraula enigmàtica en quals abims de significació l'intelecte se confon, la voluntat, doll petit d'aigua, s'estanca sense arribar a omplirlos y de quina profonditat pregona no surt el llamp de l'acció, sinó solament les boires balves que lentament capdellaran en núvols les seves inconsciencies, que dies y dies solcaran l'espai, emportades y sacsejades de tots els vents y que involuntaries y humils, gairebé estàtiques, tindran que esperar del cúmul de circumstancies atmosfèriques el dictamen y la voluntat del Cosmos que posi la flama en ses entranyes;—ans, jo soc, com aquells enviats a la Terra Promesa de que també parlen els llibres, encara que breu y passatgerament y que tornaren d'ella, desconfiant de tota relació y de tota eficacia de paraules, portant sobre les espatlles y a les mans, veritables fruits de la petjada Terra «fruits—dinen els llibres—com mai s'eren vistos de tant grans, colorits y meravellosos».

Fruits com ells y consemblants d'aquells voldria jo oferir, en aquestes ratlles, a EL POBLE CATALÀ, tot passant y repassant pels camins d'Italia.

Tinc la sospita, ja de temps ferma y arrelada, de que la nostra concepció nacional es ben finida y no crec que sien els nostres temps d'anunci y de revelació profètica, ans de pràctica, de realisació y govern.

La conciencia de la nostra nació viu, confosa, en tots nosaltres y lo que necessitem es la pràctica voluntat que, en un moment d'acció entusiasta, la fassi carn y la fecondi.

Ja no es un món lo que tenim de suscitar en imperiós comandament d'esperit y paraula. El món existeix; les seves criatures lliures y selvatges, de tots cantons fan remor y bellugadissa sobre d'ell; apliquem an aquest món humanitat y acció d'humanitat pera treure enfòra la significació definitiva y espiritual de la bellugadissa y'l remor.

Tanquem a pany y clau—y testimoni sigan les meves amistats del dolor que se'm seguirà de la clausura—tanquem a pany y clau y pera sempre més la porta de les romàntiques revelacions y damunt els abims de les pregones inconsciencies, pamant ben bé la seva amplaria, com sobre d'un sepulcre posemhi lloses, ciutadans.

En tota naturalitat, edifiquem tota humanitat y regim lo fenomenal de la nostra mà, ben armada de ciencia.

Jo us diré, desde'ls pous mateixos de la trona de marbre, ont mestre Leonardo va aixecar—el primer en autoritat—la seva paraula d'humanisme, com aquella paraula ha granat y quins fruits—grans, colorits y meravellosos—han sortit de ella y de quina manera aquests fruits decoren el món y fins quin punt la vida ha pujat, per ells, a extrema expressió y'ls homes han fet d'aquella expressió al hora principi, norma y finalitat de la llur acció diversa y rica.

Curtes han d'esser les meves impressions y tant varies com demana la totalitat de lo que jo voldria que fossin com els signes y amonestacions definitives envers una veritable «Vida Nova» pera Catalunya.

Repeteixo que res meu hi poso en tot això sinó solament, com els enviats de que parlavem, fruits cullits a la terra petjada en la meva peregrinació.

Tota reflexió vosaltres la fareu, llegidors y llegidores, que sovint de vosaltres ne farem qüestió tot lo bellament que poguem, en eixes ratlles.

Y en proves de l'humilitat de mes missatges, solament vull retreure ara aquesta singularitat del llenguatge en que'ls envio; llenguatge que—com sabeu—gairebé no m'atreveixo a considerar com a cosa propria, sinó més devota y més humilment com instrument preciós y tot ell acabat a fòra meu, que han volgut posarme a les mans, primer Amor, y la Ciutat després: aquell, donantme un fill que altre no parla, y aquesta, devenint per mi exercici de tota voluntat y civil materia de mos cants.

E. MARQUINA

Milà, 28-3-07

Ecos

AL repassar ahir matí la prempsa del dia tinguerem una grossa satisfacció; la de veure confirmada, per una prova material, la bondat de nostra feina periodística.

Si hem d'esser sincers, no direm pas que tinguessim mala opinió de les nostres dots de periodista; fins y tot confessarem ab completa ingenuitat que, més d'una vegada, després d'haver arribat a terme algun treball d'aquells que un té especial motiu pera estarne satisfet, havíem sentit pujar pel nostre interior una certa fumera de vanitós orgull, despresa de l'auto-alabansa que en l'intimitat de la nostra conciencia'ns dedicavem.

Mes d'això a rebre aquesta alabansa de l'exterior, y materialisada gairé bé en la plasticitat de les lletres de motllo, hi va una gran diferencia. Per bon concepte que un home tingui d'ell mateix no deixa de sentirse fortament afalagat quan troba a l'impensada el testimoni del bon concepte en que'l tenen els altres. Això'ns ha passat ara a nosaltres, que, ab tot y esser periodistes, no'ns hem pogut encara redimir de les debilitats comunes als demés homes, y es per això que volem testimoniar públicament a *La Vanguardia* la nostra gratitut, per havernos proporcionat tant agradosa sorpresa.

Perque *La Vanguardia*, encara que indirectament, ha fet del nostre treball de periodistes una grossa alabansa.

Res hi ha que provi ab més eloqüencia l'admiració que'l pendre per model l'obra d'un altre. Y *La Vanguardia* no s'acontenta d'imitarnos, sinó que ens copía, que'ns estargeix, traduint els nostres treballs y adaptantlos a les seves conveniencies, ab un senzill cambi de poques paraules.

Sabeu aquelles fulles d'enquesta en les quals únicament se tenen d'omplir els buids deixats entre la lletra impresa? Dones el distingit colega barceloní fa lo mateix ab les nostres informacions: se limita a omplenar els buids de la pauta, segons li sembla més convenient.

Pera que no's cregui que lo dit són exageracions, aquí van un parell de retalls que confirmen la seva cortesa. L'un es d'EL POBLE CATALÀ de l'últim dijous y l'altre de *La Vanguardia* d'ahir:

Igualada

Tots els elements que representen honradesa y independencia d'aquest districte s'han posat al costat del candidat *solidari don Frederic Rahola*, y donat el prestigi y la significació de tots els que tant resoltament treballen la seva candidatura, així com l'alta personalitat d'aquest candidat, es segura la victoria en el districte d'*Igualada*.

Y tant segur se considera'l triomf *de Solidaritat catalana* en aquest districte que ja circula ab insistencia'l rumor de que'l candidat *caciquista senyor Godó* retira la seva candidatura davant d'una pròxima derrota.

Els elements *industrials* estan en extrem interessats en que'l senyor *Rahola* surti triomfant en la lluita del dia 21, puix consideren d'una extrema necessitat el que tant eximi patrici vagi a les Corts d'Espanya a defensar especialment els interessos econòmics de Catalunya.

Aquest interès dels elements *industrials* de nostra terra es tant gran, que'ls més prestigiosos d'ells estan disposats a demanar públicament al senyor *Godó* que avensi la seva retirada per creure que fora una vergonya pera qui porta'l nom d'una casa industrial catalana que volgués entorpir, encara que fos en res, l'elecció de qui tant agraiment mereix als nostres *industrials*.

—Nos dicen de Solsona:

Todos los elementos que representan honradez é independencia en este distrito se han puesto al lado del candidato monárquico señor Agelet, y dado el prestigio y significación de todos los que tan resueltamente trabajan su candidatura, así como la alta personalidad de este candidato, es segura su victoria en el districto de *Solsona*.

Y tan seguro se considera el triunfo *del señor Agelet* en este distrito, que ya circula con insistencia el rumor de que el candidato *cunero señor Milá y Camps* retira su candidatura ante una próxima derrota.

Los elementos *agrícolas* están sumamente interesados en que el señor *Agelet* salga triunfante en la lucha del día 21, pues consideran de extrema necesidad el que tan eximio patricio vaya á las Cortes de España á defender especialmente los intereses económicos de Cataluña.

Este interés de los elementos *agrícolas* de nuestra tierra es tan grande, que los más prestigiosos de entre ellos están resueltos á pedir públicamente al señor *Milá y Camps* que adelante su retirada, por creer sería una vergüenza para quien lleva su nombre querer entorpecer, aunque fuese en vano, la elección de quien tanto agradecimiento merece á nuestros *agricultores*.

La copia es tant evident que no es necessari insistir en voler provarla. *La Vanguardia* no ha fet més que cambiar les paraules que van subratllades.

Una cosa hi ha deplorable en tot això. Y es que *La Vanguardia*, que tanta admiració sembla sentir pera la nostra feina de periodistes, imitantla y copiantla com s'ha vist en lo anterior, no'ns imiti y no'ns copii en tot y per tot, en la sinceritat y en la veritat de les nostres informacions especialment.

Tot lo que en lo altre ens pren per model, deixa en això de seguir el nostre exemple.

Així, en el solt més amunt copiat, dona com una cosa certa y positiva l'existencia d'un gran entusiasme per la candidatura de l'Agelet en el districte de Solsona. Y això *La Vanguardia* sab que no es cert, que semblant entusiasme no ha existit mai.

Proves. L'Agelet no ha pogut entrar de dia en cap poble del districte, per por a les *carinyoses manifestacions* dels seus electors. Y que aquesta por té fonament, res ho demostra com lo que va succeirli a Solsona.

An aquesta ciutat hi entrà de fosc, com ja té per habitat, bo y fent anar els cavalls al pas, pera que el soroll no'l descobrís. Més a l'endemà algú'l va regonèixer y totseguit retrunyí una *entusiástica* xiulada que l'obligà més que depressa a amagarse y a sortir d'incògnit de la població.

Tant extremades manifestacions d'entusiasme pel candidat caciquista, feren dir al marqués del Baztan, candidat dinàstic per la Sèu d'Urgell y company per lo tant del tendre planaó del cacic de Lleida: «*Si a mi se me recibiera en la capital del distrito como al señor Agelet, tomaba las de Villadiego y no voleian a verme el pelo.*»

Contrastant ab aquesta rebuda, an en Pere Milà, el candidat solidari, tot Solsona anà a esperarlo, en mitg d'ovacions interminables. Tant grossa y triomfal fou la seva arribada, que, segons frase de molts solsonencs, no hi havia record de que mai se n'hagués fet a cap bisbe una d'igual.

Com es possible armonisar tot això ab lo que diu *La Vanguardia*?

De primer moment, y tenint en compte sobre tot aquells calificatius d'*eximio patricio* y de *alta personalidad* que aplica al fill del cacic de Lleida, els únics mèrits coneguts del qual són els d'haver estirat el coll pera que sortís la seva fesomia en un grupu de diputats que publicà *Nuevo Mundo*, ens creguerem que's tractava d'una broma que'l colega barceloní feia a l'Agelet.

Però després ens han vingut certs rumors que donen molta més trascendencia a la cosa.

Segons se diu, les relacions mercantils y particulars entre en Pere Milà, candidat per Solsona, y en Ramón Godó, proprietari de *La Vanguardia*, després d'haver sigut molt cordials, han sofert no fa gaire un cert refredament. Y el solt de *La Vanguardia* potser no sigui altra cosa que l'efecte exterior de semblant estat de relacions.

Si això es cert, y tots els aires té d'esserho, diu molt poc en favor de la serietat d'un diari, el que's donguin als llegidors com positives informacions, lo que es únicament obra dels ressentiments personals del seu proprietari.

Lo més curiós es que *La Vanguardia*, en la mateixa edició on que publica aquest solt contra el candidat solidari per Solsona, ademés de for campanya també a favor d'altres candidats caciquistes pe's districtes forans, llensa una mena de manifest a favor de la Solidaritat, recomanant als electors barcelonins que votin la candidatura proclamada per la Junta solidaria.

En què quedem, dones? *La Vanguardia* es solidaria o antisolidaria? O es que'l seu proprietari ha crogut possible, per conveniencies de la caixa, l'esser solidari a Barcelona y antisolidari a fòra?

ELS CANDIDATS SOLIDARIS

VILAFRANCA DEL PENADÈS

D. Josep Zulueta y Gomis

BALAGUER

D. Felip Rodés y Baldrich

CAMPANYA ELECTORAL

CANDIDATURA DE SOLIDARITAT CATALANA

ARENYS DE MAR
D. Eduard Calvet

BALAGUER
D. Felip Rodés y Baldrich

BARCELONA
D. Nicolau Salmerón y Alonso
D. Josep M.ª Vallès y Ribot
D. Emili Junoy y Golbert
D. Francesc Cambó y Batlle
D. Francesc Maciá y Llusá
D. Ildefons Suñol y Casanovas
D. Josep Puig y Cadafalch

BERGA
D. Marian Bordas y Flaquer

BORGES
D. Francesc Maciá y Llusá

CASTELLTERSOL
D. Lluís Ferrer-Vidal y Soler

CERVERA
D. Llorens M. Alier

FIGUERES
D. Joaquim Salvatella

GANDESA
D. Joan Caballé y Goyeneche

GIRONA
D. Eusebi Corominas y Cornell

IGUALADA
D. Frederic Rahola y Trèmols

LA BISBAL
D. Julí Marial y Tey

LLEIDA
D. Joan Moles y Ormella

MANRESA
D. Leonci Soler y March

MATARÓ
D. Trinitat Rius y Torres

OLOT
D. Pere Llosas y Badía

PUIGCERDÁ
D. Eusebi Bertrand y Serra

SABADELL
D. Francisco Pi y Arsuaga

SANT FELIU DE LLOBREGAT
D. Laureà Miró y Trepat

SANTA COLOMA DE FARNÉS
D. Joan Ventosa y Calvell

SEU D'URGELL
D. Joan Garriga y Massó

SOLSONA
D. Pere Milà y Camps

TARRAGONA—REUS—VALSET
D. Josep de Suelves

TERRASSA
D. Amadeu Hurtado y Miró

TORROELLA DE MONTGRÍ
D. Josep Torras Sampol

TORTOSA
D. Pere Muntañola y Carné

TREMP
D. Josep Llari y Areny

VALLS-MONTBLANC
D. Manuel Raventós y Domènech

VENDRELL
D. Jaume Carner y Romeu

VIC
D. Miquel Junyent

VILADEMULS
D. Manuel de Bofarull

VILAFRANCA
D. Josep Zulueta y Gomis

VILANOVA Y GELTRÚ
D. Josep Bertran y Musitu

Al poble de Barcelona

Els mitings, com totes les grans assamblees populars en que s'esplaia l'anima sensible del poble, tenen per objecte determinar o impulsar l'impressió y'l convenciment de la gent.

Però Solidaritat, com a sentiment, com a impuls, com a forsa, ha arribat a Barcelona al màxim de l'intensitat patriòtica.

En quant a la convicció, està més que feta en l'esperit de tots els catalans, illuminat per l'amor a Catalunya y per amor a la justicia.

Per aquestes consideracions, la Comissió de Solidaritat, després del periode de propaganda activa y vibrant feta ab motiu de les eleccions provincials, no creu oportuna ni necessaris pera'l triomf gloriós de nostra causa, fadigar l'esperit dels ciutadans de Barcelona ab un excessiu nombre d'actes públics.

Res té que fiar a la nirviositat de les multituts, que ho espera tot de la reflexió, de l'entusiasme conscient, de la voluntat ben servida y acompanyada del dret.

Nostra obra es tasca de pau, de germanor y d'armonia social, y pera realisarla no precisa excitar la passió fòra de les nobles fites que'l dever senyala als ciutadans que'n tenen noció clara y a les masses capacitades pera l'exercici dels drets y de les llibertats cíviques.

Convensuda d'això, la Comissió de Solidaritat, que no vol electrisar, oxidrogenar una ciutat pertorbada per tants gèrmens d'exaltació, tenint en compte també'l cansanci dels seus capdills, ha reduit els mitings als que més avall se dirà.

La Comissió de Solidaritat creu més eficient, avui per avui, a Barcelona'l treball personal de convicció, d'organisació; la tasca individual, pera determinar als ciutadans que se n'abstenen, a anar a votar, que l'esclat dels mitings. El temps y el treball que representa per actors y espectadors cada miting, ont casi tothom que hi va es convensut, pot emplearse millor en tasca individual y en organisació.

Pel altra cantó, la propaganda en tots els districtes de Catalunya més necessaria que a Barcelona, té entretingut un exèrcit d'oradors y organisadors; no'ls treiem d'allà ont fan falta.

Així dones, heuvos aquí'ls actes acordats.

Diumenge, 14 a les 11 del matí

Per impossibilitat de trobar lloc capàs s'ha hagut d'organisar el

Miting de presentació de candidats

AL

TEATRE TÍVOLI

La cabuda d'aquest local, insuficient fins pera les societats adherides que més dret tenen a esserhi, ha obligat a ferlo d'invitació.

Les invitacions, per acord de totes les societats, seran rigorosament personals y portaran el sagell de la societat representada.

Se recullen a Solidaritat catalana a 25 per societat, ab la presentació de la firma del president y'l sagell.

Miting al districte IX

Diumenge, dia 14, a dos quarts de deu del vespre.

CENTRE POPULAR CATALANISTA

Cases Noves, 69

Miting al districte VIII

Dimars, dia 16, a dos quarts de dèu del vespre

TEATRE MODERN, GRACIA

Miting al districte VII

Dijous, dia 18, a dos quarts de dèu del vespre

CASINO DE SANS

Carretera, núm. 114

Ademés, els set candidats faran visites que s'anunciaran oportunament, an algunes de les societats solidaries del districte ont no s'hi fan mitings.

Oficines electorals

Hi han oberles al públic les següents oficines, ont podran els electors saber si són o no a les llistes y secció ont han de votar.

Oficines directives pera tot Catalunya. — SOLIDARITAT CATALANA, SANT PERE MES ALT, 2, SEGON.

OFICINES ELECTORALS

DISTRICTE PRIMER

Lliga Regionalista, delegació de la Barceloneta, Alegria, 35 y 37.—Centre Federal de la Barceloneta, Major, 83.—Seccions 11 a la 18. Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras, 218. — Ateneu Republicà Democràtic Federalista del Poble Nou, Major del Taulat, 62.

DISTRICTE SEGON

Lliga Regionalista, Riera de Sant Joan, 22. —Ateneu Obrer del districte segon, Mercaders, 40.—Comitè Municipal d'Unió Republicana del districte segon, Tantarantana, 8.

DISTRICTE TERCER

Centre Català Republicà Federalista, plassa de Santa Agna, 25, pral.—Círcol Regionalista de Sant Jordi, Freneria, 5.—Unió Republicana Autonomista del districte tercer, Sant Ximplici, 5.—Ateneu Obrer «L'Eura», Cassador, 4.

DISTRICTE QUART

Centre Nacionalista Republicà, passeig de Gracia, 10. (Café de Novetats, interior).—Foment Autonomista Català del districte quart, Casp, 56.

DISTRICTE QUINT

Centre d'Unió Republicana, Rambla del Centre, antic Ateneu Barcelonès.—Círcol Tradicionalista de la Virreina.—Delegació del districte quint, Barbarà, 20, primer.

DISTRICTE SISÈ

Delegació del districte sisè, Ronda de Sant Antoni, 70, primer.—Centre Autonomista l'Ivaller, Aribau, 21, baixos; de nou a dotze del vespre.

DISTRICTE SETÈ

Casino de Sans, Carretera, 114.—Ateneu Autonomista del districte setè, Sant Pau, 117 bis, xamfrà al Paralel.—Centre d'Unió Republicana del districte setè, Rosal, 15.—Centre Federal del Poble Sec, Cabanyes, 35 y 37.—Centre Federal Democràtic del districte setè, Sant Rafel, 31, Hostafrancs.

DISTRICTE VUITÈ

Ateneu Catalanista Gracienc, Major, 27 y 29. —Centre Autonomista Català de Sant Gervasi, Sant Eusebi, 8.—Centre Republicà Autonomista, plassa del Diamant, 1, Gracia.—Centre Republicà Autonomista de Sant Gervasi, carrer d'Alfons XII, 54.

DISTRICTE NOVÈ

Centre Popular Catalanista, Casesnoves, 69, Sant Andreu.—Centre Català d'Horta.—*Cultal Nova*, periòdic, Sant Cristòfol, 17, Sant Andreu.—Avenç Nacionalista Republicà, carrer de Casesnoves, 37.—Centre Democràtic Republicà Federal, Sant Antoni, 54.

DISTRICTE DESÈ

Ateneu Obrer de Sant Martí, plassa Mercat, núm. 2.—Ateneu Obrer del Poblet, passatge Mayol, 4, Sant Martí.—Ateneu Democràtic Regionalista del Poble Nou, Wad-Ras, 218.

Per Vidreres

Desgraciadament, tristement tinc de confessar que aquelles veus, que jo estimava injurioses, respecte l'actitut, en vigilies de les properes eleccions, d'alguns republicans de Vidreres, tenen un fonament de veritat. Alguns, pocs per ventura, que per republicans foren elegits per regidors d'aquell Ajuntament, varen més tard esser expulsats de la Casa de la Vila per les males arts y influencies governamentals del cacic Roure; després han sigut reposats per les manyes del candidat ministerial conservador Ruiz de Grijalva y aquest per un mal entès agraiment, y aquells per un rabiós despit contra qui no va sostenirlos, y'ls pobres d'esperit que moaseguen, y'ls infelissos que no hi veuen més enllà del seu nas, han ofert, han promès que votarien per en Ruiz.

Y així'ls republicans de Vidreres seran una trista, tristíssima excepció entre'ls del districte de Santa Coloma; una taca negra y repugnant en les planes de l'historia política del republicanisme d'aquesta Selva.

Vidreres era ab llegítim orgull la vila que se deia y era més republicana de la montanya. Desde ara endavant ja haurà perdut aquest títol d'honor; desde ara endavant, per l'obcecació, per la debilitat, per la miseria d'uns pocs, la perla de la montanya ensenyarà la negra taca de sa apostasia. Com el Judes de la Biblia va vendre a Jesús per trenta diners, ella, o alguns dels seus fills, hauran venut sa conciencia política, sa immaculada historia republicana, per la miseria d'ostentar una gramalla que posada en els seus pits per mans d'un *cunero* y monàrquic, més que símbol de distinció y d'honor resulta instrument d'extranguiació de sa honra política.

M'ho han dit, m'ho han assegurat, y jo encara'm resisteixo a crèureho. Hauré de veure l'acte de l'escrutini de l'elecció del dia 21, y si ho veig, si resulta cert, encara creuré que somnió. *La política*, com deia l'Plató, *es la aplicació de la moral a les institucions socials* y per això'ls vidrerenes són republicans; perquè són bons, perquè són nobles; perquè estimen la patria més que an ells mateixos y per això no puc, no vull creure ab la seva apostasia.

Si algú disgustat per miseries locals, per enemistats personals, per agravis rebuts, ha pogut per un moment escoltar els afalacs mentits de l'adversari etern, de l'enemic de la terra y donarli'l bras y prometrelli'l vot, després, més tard, reflexionant, haurà vist que fora una negra acció contra sí mateix, contra sa honrada conciencia, contra sa immaculada historia política, contra sa patria, aquesta Selva que es la nostra mare, y aquest reculará espantat de sa promesa y votarà'l dia 21 per en Ventosa y Calvell, per el nostre candidat català y solidari.—*Agustí Pujol.*

Centre Nacionalista Republicà

Havent correspost al Centre Nacionalista Republicà un nombre molt reduit d'invitacions pera assistir al miting de presentació dels candidats de Solidaritat catalana, per Barcelona, s'entrogaran dites invitacions als primers socis que de vuit a nou d'aquest vespre les demanin a la Secretaria de dit Centre, sempre que presentin la contrassenya que'ls acredita de tals.

Suscripció de Solidaritat

La Comissió de Solidaritat catalana *pregu*

les societats, industrials y particulars que tinguin obertes llistes de suscripció, se serveixin fer entrega de lo que hagin recaudat com a primera partida, avui dissabte, de quatre a sis de la tarde, a les oficines de la Comissió, carrer Alt de Sant Pere, número 2, segon, pera poguer procedir a la publicació de la llista general de suscripció que s'insertarà en tots els periòdics.

La fira de vots per telefon

Ens escriu un honrat ciutadà donantnos compte d'una conferencia telefònica que en part tingué ocasió d'escoltar fa dos dies a la redacció d'un diari d'aquesta capital, que bé podria esser *La Vanguardia*.

Barcelona comunicava ab Igualada. A l'aparell d'aquí hi havia'l proprietari del diari aludit, y a l'aparell d'allà'l candidat y cacic dinàstic del districte don Joan Godó y Llucià.

Per lo que'l nostre amic va poguer entendre, se comprèn que la conferencia tenia per objecte el regateig referent a la compra de vots.

—*Per... tants cents duros, pots fer el compromís dels 90 vots del Bruc* — deia'l que parlava desde Barcelona, qui per lo vist es l'amo dels diners.

—*No, no cal*—afegia després.—*Allí tenim nostre a l'arcalde y no hi ha necessitat de pagar els vots. Además, hi haurà d'interventor un home de confiansa, que ja's cuidarà d'arreglar la cosa...*

La conversa telefònica continuà. Però'l nostre comunicant sentí fàstic de lo que's parlava y no volgué escoltar res més.

Un missatge an en Macià

Els fills de les Borges Blanques que resideixen a Barcelona han trasmès al seu futur diputat el missatge de salutació que copiem a seguit:

«Senyor don Francesc Macià.—Santoña.

Molt senyor nostre: Els abaix firmats, fills de Les Borges y residents a Barcelona y pertanyents als diferents grupus polítics de que's compon la Solidaritat, no havent pogut assistir al grandiós miting solidari celebrat en dita ciutat, li fem constar que hem vist ab molt de gust la vostra proclamació de candidat per aquell districte.

El vostre nom es el més digne d'esserho baix tots conceptes

Ab el crit de Visca la Solidaritat! y Visca Catalunya! queden a les vostres ordes:

Joan Barberà Freixes, Josep Maria Arqués, Emili Sogarra, Ramon Ferrarons, Anton Barberà Segura, Ramon Freixes, Joan Piferré, Teodor Bardia, Mingo Mir, Andreu Segarra Pons, Anton Piqué, Joan Aldomà, Anton Segarra, Xavier Farrerons, Nemesi Vilalta, Josep Navés, Manuel Benet, Josep Ollé, Pau Macià, Sebastià Vallès y Sebastià Valèls Relons.»

Miting a Girona

Demà passat dilluns, com tenim dit, y a les nou del vespre, en el teatre Principal de Girona s'efectuarà un gran miting electoral de propaganda organisat per la Comissió de Solidaritat catalana de Girona, presidit per don Nicolau Salmerón y Alonso, en el que hi pendran part distingits oradors y ab assistencia dels vuit candidats a Corts, solidaris, pels districtes de la provincia.

La Comissió ens prega fem pública aquesta nova, y en l'impossibilitat d'avisar an els candidats, alguns dels quins s'ignora a punt fixo ont se troben, se donguin per convidats an aquest acte.

Balaguer

En aquest hermós despertar de Catalunya, anem de sorpresa en sorpresa. Els districtes més junyits al caciquisme, aquells que de més temps venen patint la seva vergonyosa dominació, han sigut casi bé els que més intensament han respost al crit de guerra de la Solidaritat, y obeint al *Via fòra, cacics!*, se disposen a lluitar més ardidament per la causa de Catalunya.

El districte de Balaguer, que ja desde *molts anys* està mancat de veritable representació al Parlament, ha rebut ab extraordinaria joia la nova de que ab un patriòtic esfors podria tenir al Congrés un representant identificat ab els seus interessos y ab els ideals de Catalunya, en la persona del jove y simpàtic secretari del Centre Nacionalista Republicà de Barcelona, don Felip Rodés.

Y ha bastat que la Junta executiva electoral de Balaguer alsés la bandera de la Solidaritat, pera que sota sos plecs se disposin a lluitar contra el caciquisme tots els homes de bona voluntat del districte.

L'entusiasme ab que ha sigut acullit el candidat solidari a Balaguer y en tots els pobles que porta visitats, es bona prova de que l'esperit del districte es absolutament favorable a la causa solidaria.

El dimecres passat arribà a Balaguer el senyor Rodés, que viatjava en automòvil, en companyia d'alguns amics.

Com que no estava anunciada l'hora de la seva arribada sols acudí a rèbrel la Junta executiva electoral; però bon punt s'escampà la nova de la presencia del candidat solidari, que'l local del Jovent Autonomista's vegé envait pels elements solidaris de la ciutat y per veïns de molts pobles del districte, que havien acudit a Balaguer per esser dia de mercat y aprofitaven aquella ocasió pera conèixer personalment al candidat solidari.

El senyor Rodés se guanyà seguidament les simpaties de tots quants tingueren ocasió d'encaixar ab ell, rebent impressions ben falagueres respecte a l'èxit de la seva candidatura.

Seguidament sortí'l candidat solidari a recórrer alguns pobles.

A Bellcaire y Castellserà fou objecte de grans mostres d'adhesió, però a la Fuliola la rebuda fou encara més entusiasta, revestint els caràcters d'un aconteixement. Una gran gernació formada pels veïns de la Fuliola y per habitants d'alguns pobles comarcans, esperaven al candidat solidari a la carretera, presidits per una bandera catalana y acompanyats per una banda de música. El senyor Rodés fou aclamat sentintse també incessants visques a Catalunya y a la Solidaritat catalana. Aquesta manifestació fou superada encara a l'entrar al poble el candidat.

Els balcons estaven endomassats y ocupats per senyoretes que no paraven un moment de fer volejar els seus mocadors, donant una hermosa nota an aquella entrada triomfal.

Tot seguit s'hi organisà un miting que tingué de celebrarse a la plassa, per no haverhi en el poble cap local de prou cabuda pera la gernació que desitjava assistir a l'acte.

Feren ús de la paraula el metge senyor Sala, que feu la presentació del candidat, el senyor Verni, l'apotecari senyor Nicolau y finalment el candidat senyor Felip Rodés, que fou objecte d'una extraordinaria ovació.

La despedida fou tant entusiasta com l'arribada, figurant també en la manifestació la bandera de les quatre barres y la banda de música, no parant un instant les aclamacions.

La nova de que'l senyor Salmerón pendrà part en el miting que té de celebrarse avui a Balaguer ab motiu de ferse la presentació del candidat solidari ha vingut a fer créixer l'entusiasme en tot el districte.

Molts veïns de's pobles dels voltants se disposen a anar a Balaguer pera sentir les eloqüents y serenes paraules del quefe del partit republicà, y segurament que l'acte d'avui tindrà una importancia verament extraordinaria revestint els caràcters d'aconteixement en aquella ciutat.

Y no hi ha pas cap dubte de que aquest miting acabarà d'assegurar el triomf del candidat solidari senyor Rodés en aquest districte.

Els fills de Pont d'Armentera

D'un cas hermós d'amor a la dignitat y a la gloria del terrer nadiu hem de donar compte.

Es aquest la publicació de dos manifestos de fills d'Armentera recomanant la candidatura del nacionalista republicà senyor Carner. Un es dels que resideixen a Barcelona; l'altre dels que viuen a Sabadell. Els dos respiren el mateix patriotisme, la mateixa afecció a Catalunya, a la Solidaritat y a nostre amic senyor Carner.

Del primer de dits manifestos o sigui dels ponterrins que habiten a Barcelona'n copiem aquest parragraf:

«Ocupats en els nostres quefers, mai se'ns hauria ocorregut fixarnos en la cosa pública, però davant de les contínues vexacions, les befes y'ls escarnis que Catalunya està rebent del poder central y considerant de necessitat imperiosa que cada hu posi el seu gra de sorra pera restablir d'una vegada l'imperi de la legalitat y de la justicia, els que suscriuen, fills y descendents del Pont d'Armentera, se dirigeixen als seus compatricis per medi de les Societats y Corporacions que'ls representen pera recomanalshi ab tota eficacia y zel la candidatura de Solidaritat catalana representada en aqueix districte per don Jaume Carner y Romeu, fill del Vendrell y advocat de gran prestigi, qui sacrificant un lloc d'honor en la candidatura de aquesta capital, se posa al costat dels seus electors pera redimirlos del jou del caciquisme a que han estat sotmesos fins al present.»

Al peu d'ell hi van seixanta firmes; com qui diu no hi manca ningú que pogués firmarhi.

Les firmes són aquestes: E. Farré y Escofet, Joan Miró y Murtró, Pau Giró, Domingo Domingo, Vicens Brasó, Joan Garriga, Josep Quintana y Domingo, Joan Batlle, Jacinto Garriga, Josep Morató, Ramon Martí, J. Ral Escofet, Fèlix Domingo, Joan Huguet, Antoni Murtró, Pau Morató, Angel Miquel, Jaume Montserrat Victorià Garriga, Baldomer Domingo, Baldomer Garriga, Josep Comas, Pau Rovira, Josep Baleñà, Domingo Grimau, Antoni Martí, Vicens Ral, Josep Farré, Pere Garriga, Francisco Garriga, Antoni Baleñà, Josep Farré Boada, Jaume Cardona Garriga, Magí Montserrat, Magí Farré, Joan Avellà, Pere Guarch, Joaquim Grimau López, Joan Miquel, Antoni Agràs, Ramon Cuadras, Pau Tous, Antoni Agràs, Ramon Ferrando, Antoni Franceschs, Romà Domingo, Andreu Masagué, Baldomer Cupons, Josep Farran, Joan Mariés, Ramon Mariés, Josep Mariés, Sebastià Miquel, Francisco Senserrich, Josep Cardòna Olivé, Joaquim Grimau, Laureà Miró Tropat, Emili Salvany Garriga, Francisco Mariés, Isidor Domingo.

En el segon manifest a que'ns referim se parla així:

«Els que vivint a Sabadell hem renovat en totes hores y ocasions nostres sincers vots en pro de la renaixensa y prosperitat moral y material del Pont d'Armentera, no podem restar indiferents davant de la prop-vinenta lluita electoral.

Nosaltres ens n'hem preocupat d'això, y hem previst que aquesta vegada, com mai, la lluita serà renyida ab empenyo entre Catalunya y'l poder central, o sigui entre'l centralisme caciquista y l'Autonomia, generós símbol de tota llibertat.

Enfront d'aquest dualisme, a qui devem donar la preferencia? No es gens dubtosa la elecció; a qui estigui, no solament conforme ab l'esperit de nostra terra, sinó també a qui sigui coneixedor de nostres necessitats y desitjos, a l'ensemps que profondament compenetrat de nostres supremes aspiracions. Aqueixes qualitats no pot posseirles sinó qui únicament sigui fill de nostre terrer; y ab aitals circumstancies considerem encertadíssima la designació feta per Solidaritat catalana per candidat d'aquest districte a favor de don Jaume Carner y Romeu, fill ilustre del Vendrell y advocat de gran valúa y prestigi.

Aquesta es la candidatura que, nosaltres, fills del Pont y aimants com qui més de nostra benvolguda patria, recomanem a nostres compatricis, pera que sigui la que, triomfadora, aixequi al Parlament la veu potent del districte, al propri temps que fassi ressonar la nostra y la vostra.»

Avaloren aquest document cinquanta set firmes de ponterrins que viuen a Sabadell. Són els següents:

Antoni Tous Murtró, Jaume Cuadras, Ramón Cunillera, Josep Mesegué, Josep Tous, Miquel Tous Murtró, Francisco Grimau, Josep Ferrando, Antoni Puig, Joan Prats y Cunillera, Josep Olivé, Joan Balanyà, Jaume Prats Salvany, Joan Prats Salvany, Antoni Garriga, Joan Sogas, Pau Cuadras, Antoni Cardona, Joan Grimau Tous, Josep Cuadras, Facundo Rovira, Joan Badia Roig, Josep Vivés, Ramón Cunillera Macadé, Joan Baptista Ral, Miquel Tous, Bernat Tous, Josep Rovira, Joan Rovira, Emili Tous, Antoni Elias, Isidre Ral, Ricard Ral, Antoni Ballart, Josep Casas Puig, Isidre Tous Menassant, Jaume Massagué, Isidre Tous Espolet, Antoni Ballart, Isidre Rovira, Joan Balanyà, Josep Balanyà, Pere Vergés, Ramón Tous, Salvador Prats, Pere Elias, Nicolau Tous, Antoni Vivés, Ramón Garriga Prats, Antoni Tous Menassant, Josep Tous Murtró, Salvador Roig, Jaume Masagué, Jaume Prats Cunillera, Josep Ferràn, Ramón Martí.

Igualada

Hem avensat ja a nostres lectors els mitings convocats pera demà en aquest districte, y a favor de la candidatura solidaria de don Frederic Rahola y Trèmols.

Les hores en que tindran lloc alguns de ells són: el de Carme, a les dèu del matí; el d'Espoia, a les dues de la tarde; a La Llacuna, lo mateix, a les dues de la tarde; el de Torre de Claramunt, a les cinc, y el de Pobla de Claramunt, a les nou del vespre.

En tots ells hi pendran part además del candidat y altres distingits oradors, els diputats provincials electes senyors Serra y Coderch.

El Govern pels caciquistes

Diu'el *Diario de Gerona* d'ahir:

«Decíamos también ayer que teníamos noticia de algo que se preparaba oficialmente, para que con la excusa de garantir el orden resulte ejercida indirectamente cierta coacción moral. Al menos así tratan de explotarlo los interesados.

Se afirma que se ha pedido á los ministros de la Gobernación, Hacienda y Fomento ó Instrucción, para que autorizaran el nombramiento de delegados de la primera autoridad civil de la provincia á favor de los empleados dependientes de dichos ministerios para enviarlos á los pueblos de los distritos de Santa Coloma de Farnés y Torroella de Montgrí.

El hecho es estupendo y no tiene aquí precedentes tampoco. En dichos dos distritos son los únicos por los que luchan candidatos ministeriales y evidentemente ó deben éstos verse ya completamente perdidos ó tratan de que se les ampare para realizar ciertos atropellos que se anuncian. Esto es evidente.

Nosotros queremos creer, por ahora, que con tal medida no se persigue otro objeto que asegurar que la elección se realice en todas partes con la más extricta legalidad, queremos ver en el procedimiento una garantía; pero como esto pudiera muy bien ser una ilusión hija de nuestra buena fe, reiteramos en nombre de los elementos solidarios y de las Comisiones electorales de Solidaridad, que no se olvide la nota con que encabezamos esta sección, que no se teman amenazas oficiales de ninguna clase, que no se arredren ante las coacciones de toda especie, porque ya han pasado aquellos tiempos en que los atropellos quedaban impunes; cúmplase la ley, respétese el derecho y hágase respetar y con estos principios por norma de conducta no se tema nada ni á nadie.»

Sortosament, tot lo que fassi'l governador de Girona, vestint la llurea dels cacics, de res ha de servir. Els moments són de vida forta y d'energies desvetlladores, y contra l'onada d'un poble no hi poden res les males arts de politicastres *cuneros* y dels empleats enviats a nostra terra desde Madrid, prenent a Catalunya com la continuació del règim de les colonies.

Solsona

Ens escriuen de Pons, dientnos que ha sigut tal l'efecte produit pel miting que s'hi celebrà diumenge passat a l'esmentada població, que l'incommensurable «hijo de su papá», el *fotogràfic* Agelet, veientse perdut, ha fet imprimir 3 o 4 arrobes de paper en manifestos que ha fet repartir profusament, retraient les seves suposades gestions, pera la realisació de grans millores pel districte, com són: les carreteres de Pons a Guisona, de Guisona a Sanahuja, de Basella a Solsona, de Clariana a Olins y en fi, una infinitat més, l'enumeració de les quals no més, ompliria tot un número de diari.

Com es natural, aital manifest no ha produit altre efecte que fer esclafir la rialla als electors, que ab molt bon sentit s'han preguntat per què ab tants anys com els Agelets han regit el districte de Solsona no han pogut conseguir la realisació de tals millores, essent així que cada vegada que venen eleccions les feien servir de miralletes pera enganyar als electors.

Ademés, en l'esmentat manifest se permet el *joven* Agelet (y si no ell, els tres o quatre dels seus esclaus que'l firmen) fer pronòstics sobre la duració del moviment de Solidaritat catalana.

Creguins, senyor Agelet, no s'hi encaparri ab això, perquè quan la Solidaritat catalana desapareixi, de vostè ni del seu pare ja no se'n cantarà gall ni gallina.

De Solsona ens comuniquen també que l'arribada del *papá* a l'esmentada població, constituí una altra jornada de *gloria*, pera la familia. El públic rebé, a l'estirat senador del regne, ab una estrepitosa serenada de xiulets y ab altres manifestacions de *simpatia* per l'estil.

Com se veu, al districte de Solsona, com per tot Catalunya, correu mals vents pera'l caciquisme.

Arenys de Mar

De tots els pobles d'aquest districte ens arriben diariament noves que ens demostren que la realitat ha superat les esperanses que de bon comensament ja's tenien sobre'l triomf del candidat de Solidaritat catalana don Eduard Calvet.

La campanya d'aquest, gairebé inversossimilment activa, ha anat acompanyada d'un seguit d'èxits tant brillantíssims que permeten assegurar que la victoria que obtindrà'l senyor Calvet no serà pas d'unes quantes dotzenes de vots, sinó immensa, aplanadora. Per content y satisfet podria donarse'l senyor Saguier ab una derrota *honrosa*, més ni tal satisfacció podrà tindre.

Serà la seva una desfeta en tota la linia, una verdadera *debàcle*.

Respecte a les noticies que com a rumor, y sols a títol d'informació, donavem en una de nostres darreres edicions, de que un barber, encarregat de certes obres, havia menassat als obrers empleiats en les mateixes en donarloshi comiat sinó votaven la candidatura del senyor Sagnier, hem sentit a dir, y en honor a la justicia així ho devem manifestar, que no hi hagueren aitals menasses, si bé es veritat (y en això sí que'ns ratifiquem) que per part de l'esmentat barber se'ls havien fet certes indicacions pera que votessin la susdita candidatura.

La nova de que'ls senyors Salmerón y duc de Solferino aniran a donar un miting a Arenys de Mar a mitjans de la setmana entrant, ha fet aumentar encara més l'entusiasme regnant en tot el districte, que's disposa a assistir en pes a l'esmentat acte, que tindrà una importancia extraordinaria y meresceda.

Oportunament donarem més detalls, així com el dia y hora en que's celebrarà l'esmentat miting.

Mentrestant el Sr. Calvet continúa recorrent el districte y rebent per tot les mateixes mostres d'adhesió y de simpatia. Dijous visità'l poble de Palafolls, que'l rebé, com tots els demés pobles que porta visitats, ab una espontania y calorosa manifestació d'entusiasme, acompanyantlo en manifestació fins el lloc ont s'hi celebrà'l miting.

En aquest feren ús de la paraula'ls senyors Vives, Mayolas, Prats y'l candidat senyor Calvet, essent tots aplaudits extraordinariament, però sobre tot el senyor Calvet qui a l'acabar son discurs, notable y eloqüentíssim com sempre, fou aclamat per tot el poble que l'escoltava.

Ademés del grandiós miting anunciat pera la setmana vinenta a Arenys de Mar, pera demà diumenge se ha organisat altres dos, que tindran lloc a Vilamajor, a les tres de la tarde, y a Llinàs, a les sis.

Pera assistir a aquests mitings, el senyor Calvet y'ls demés oradors y amics que l'acompanyaran sortiran de Barcelona en el tren de les 12'25.

Tarragona-Reus-Falset

Don Carles García Alix, *Ponci* d'aquesta tarraconense *provincia*, es un ferm lerrouxista.

Envia a buscar als arcaldes, fent les invitacions a nom d'un empleiat seu, y quant els té a la seva presencia els pregunta que com aniran les eleccions en el seu poble, quin nombre de vots tindrà'l candidat ministerial, etcètera, etc.

Si l'arcalde es un republicà y ab franquesa catalana li diu la veritat advertint'li que'l candidat ministerial tindrà pocs vots y en cambi obtindran la majoria els republicans, allavors el governador cambia la garba, y molt amable, si l'arcalde pertany al districte de Vendrell, li fa sapiguer que allí's presenta un entusiasta republicà, el *joven sociólogo* Valentí y Camp, sense màcula de catalanisme ni barreja de Solidaritat; si l'arcalde es d'un poble de la circumscripció, el *Ponci* li comunica que don Alexandre Lerroux en persona se presenta candidat y que en persona vindrà a treballarse l'elecció.

No diu clar que votin als candidats lerrouxistes, però l'interès ab que'n parla demostra que es aquest el seu desitg.

D'aquí que, segons noticies fidedignes, moltes persones del nombrós element oficial de Tarragona votaran al candidat ministerial senyor Morenes, y com tot elector de la circumscripció té dret a votar dos candidats, l'altre vot serà pera *don Alejandro*. Així compliran ab el Govern y ab la *revolución*.

Y dir que baix el poder d'aquest mateix *Ponci* se van arrebassar per medi de *tupinadas* les actes dels candidats republicans de Tortosa en les darreres eleccions de diputats provincials!

Quin *lerrouxisme* més clar el seu!

Sabadell

Copiem de nostre estimat confrare *Acció Catalana* del divendres:

«Ahir vespre, ab el tren de les 7'29, arribà nostre ex diputat a Corts y actual candidat federal de la Solidaritat per Sabadell, en Francisco Pi y Arsuaga qui, com de costum, s'hostatja a casa son parent l'inteligent fabricant en Miquel Sanmiquel Casablancas.

Fou saludat al Baixador de la Rambla per bon nombre de correligionaris y amics y representants de diverses entitats solidaries.

Rebi nostre dignissim candidat la més efusiva benvinguda d'*Acció Catalana*.»

La candidatura antisolidaria

Anit se reuní a la «Casa del Pueblo» la Junta Municipal lerrouxista pera designar els seus candidats, que han de lluitar per la circumscripció de Barcelona en les vinentes eleccions.

La designació recaigué a favor dels senyors Sol y Ortega, Lerroux, Estévanez, Serraclara y Mir y Miró.

Dijous en un miting se farà la presentació dels candidats.

Els cacics a Calaf

El senyor Godó's veu perdut en la lluita que s'acosta y fa tot lo que té a mà pera aconseguir la seva somniada victoria.

Pera lligar caps y pera parlar dels diferents aspectes de la lluita que s'acosta, el dimecres passat celebraren els caciquistes una reunió a Calaf. Hi assistiren l'arcalde carlí d'aquesta vila en Josep Ferrer y Carulla, el candidat caciquista en Joan Godó y Llucià, en N. Riera, d'Igualada, y'l metge de Calaf en Lluís Vendrell.

La reunió tingué lloc a cal arcalde, entre dos quarts d'onze y les onze de la nit. Sembla que les noves que's tenien de la campanya no eren gaire falagueres, per quant en la reunió tots feien cara de pomes agres y parlaven poc y ab veu baixa, com si fossin conspiradors de comedia.

Després d'haver explicat en Vendrell an en Carulla la manera com s'havia fet la proposta d'interventors y després d'aprovar aquest la feina feta y recomanar que no's badés perquè'ls republicans són molt astuts, s'inicià una conversa en aquests o semblants termes:

—Y a Sant Martí de Sasgayoles—preguntà en Ferrer y Carulla — com se presenta la lluita?

—An aquell poble—respongueren alhora en Godó y en Vendrell—no hi ha por...

—Tothom—afegí en Godó, deixant an en Vendrell a mitg dir—votarà la meva candidatura; a Sant Martí... m'han promés l'acta en blanc... No, no ho estranyin. Vaig conferenciar ab una comissió d'aquest poble que m'oferí l'acta, ab sols abonar jo uns quants telers y mil pessetes...

—Es molt—interromperen a chor en Vendrell y en Riera.

—Veritat, es molt — continuà en Godó — però s'ha de tenir en compte que l'acta en blanc de Sant Martí pot donarnos molta ventatja sobre en Rahola... De cop estava determinat a donar lo que demanaven, però després de molt regatejar, vaig aconseguir ferlos entrar en raó; havent quedat que *per sols mil pessetes* ells me donaràn l'acta.

Després d'una curta pausa, en Godó alsà tímidament la vista, y encarantse ab en Carulla, li preguntà:

—Y, aquí, a Calaf, com anirà la cosa?

—No gaire bé—respongué tristement l'abans anticaciquista Carulla.

—Ja m'ho pensava — replicà en Godó — Crec que aquí tindré uns 150 vots menos que en Rahola.

—Cent cinquanta?—preguntà en Vendrell com estranyat.—Y sà! home. La ventatja més grossa que pot tenir en Rahola damunt de vostè, serà d'uns quaranta vots...

Y aleshores en Ferrer y Carulla, reanimant aquell quadro que semblava talment un recó de purgatori, prengué altra vegada el fil de la conversa, dient ab majestat:

—Veritat, que jo ja no tinc les forses que abans tenia; però així y tot, provaré fortuna. Jo no diré pas que arribem a guanyar; però podria molt ben esser que arribessim a igualarnos. Si així ho logrem, me donaré per satisfet—

En Godó y en Vendrell, tots dos a la una, s'atreviren a preguntar:

—Y no serà possible tenir més vots que en Rahola?

—No's fassin ilusions, senyors,—respogué en Ferrer y Carulla.

Alesheres, veient en Godó que en Ferrer posseeix dots de generalíssim, o que al menys, ell es l'únic borni entre aquells cecs, el nomenà director y àrbitre en la propera lluita electoral, fentli podors ilimitats pera resoldre a l'acte tots els dubtes que puguin presentarse. Y heusaquí, per obra de no sabem quin miracle, convertit an en Ferrer y Carulla, l'anticaciquista d'abans, en apoderat ara d'un dels cacics més funestos de Catalunya.

Al cap d'una estona, que s'havia imposat a l'arcalde de Calaf el grau de gran elector, preguntà en Godó a son generalíssim:

—Què li sembla, a vostè, Ferrer, si donguessim un miting a Calaf?

El generalíssim rumià, mirà al sostre y després respongué sentenciosament:

—No, no aniria bé. Com que fora en dia feiner hi hauria poca gent. Me sembla que lo que millor pot ferse es procurar que vinguin a Calaf un bon nombre de números de *El Progreso*, com que aquests fan una tan crúa guerra a la Solidaritat, així, per taules, sortiríem guanyanthi nosaltres... Comprèn?...

—No'm va mal—digué en Godó.

—Té raó—respongueren els altres.

—Ab!... parlem de tot.—Y abaixant la veu afegí en Carulla.—An els indecisos quan els hi puc donar?

Tots miraren an en Godó. Aquest se quedà *indecís*, sense sapiguer de cop què respondre. Per fi, aixecantse de la cadira y posant amicalment la mà a l'espatlla del seu apoderat, li va respondre:

—Pagats a dèu pessetes, compri'ls que pugui.

Y'ls altres s'aixecaren, les cadires sorollaren en la petita cambra y aquell espès núvol de fum de tants cigarrets cremats s'esvaí pausament a l'obrirse la porta de l'estancia.

Ja's despedien, quan en Ferrer y Carulla, potser pera descarregar la seva conciencia, digué:

—Diumenge passat vingueren a vèurem dos homes per mi estimats y als que dec molt de respecte: don Leonci Soler y March y don Ignasi de Llorens...

—Y...?—Interrompé en Godó.

—Si—continuà en Ferrer— venien a trobarme pera parlar ab mi d'eleccions. Però no'n pogueren treure res, que «a boca tancada no hi entren mosques».

Se parlà després de la conveniencia de que's procurés que a Igualada els capellans votessin an en Godó, y de la necessitat de que's publiqués a *La Vanguardia* una protesta sobre'l miting de Calaf, que ja duia escrita en Vendrell.

Y aquells quatre infusoris del districte de Igualada se retiraren, sinó convensuts de sa victoria, al menys convensuts de la nosa que fan a la Solidaritat catalana.

No hi ha de què...

Llegim en el diari militarista de Madrid *El Ejército Español*:

«Los periódicos publican anoche el siguiente telegrama de Zaragoza:

«El general don Honorato Saleta ha hecho »constar públicamente que no aceptará, en »ningún caso, la candidatura que parece le »ofrece la Solidaridad.»

La noticia no nos ha sorprendido lo más mínimo: lo esperábamos.

Desde el primer momento nos pareció una burda maniobra de los elementos solidaristas lanzar el nombre respetable del veterano general Saleta para ponerle al lado del de Maciá, y de este modo hacer creer que las ideas antipatrióticas, que encarnan en la Solidaridad, tenían quien se atreviera á defenderlas en el seno de Ejército.

La contestación del general no se ha hecho esperar, y es tan enérgica como debía ser.

En el Ejército no hay más que un individuo que acepte la representación de los solidarios.

Y es casi seguro que dentro de muy pocos días no habrá ni ése.»

Cal fer constar que l'informació comentada per *El Ejército Español* es completament falsa.

Ningú, ni d'aprop ni de lluny, ni oficial ni oficiosament, ha ofert res an aquest senyor Saleta.

Així, donces, no hi ha de què...

Als estudiants

La «Escolar Republicana Autonomista» prega als escolars en general, adictes a la Solidaritat catalana, de l'Institut, Universitat, Hospital, Escola de Comerç y demés centres d'ensenyansa, que desitgin prestar el seu valiós concurs en la propera lluita electoral, se serveixin assistir a la reunió que tindrà lloc dimars vinent, dia 16, a dos quarts de dèu de la vetlla, al Círcol Republicà, plassa del Teatre, 2, sobre'l cafè «Lyon d'Or».

Miting a l'Ateneu Republicà del VII districte

Demà diumenge, a les cinc en punt de la tarde, tindrà lloc en aquell Ateneu (carrer de la Carretera, 48, Les Corts) un gran miting de propaganda electoral.

Pendran part en aquest acte, que segurament revestirà gran importancia, entre altres oradors, els senyors Vallès y Ribot, Cambó, Junoy y Suñol.

La "tournée" del senyor Salmerón

Comprometès el senyor Salmerón a assistir a alguns actes demà passat, dilluns, a Barcelona, deurà retornar an aquesta capital el mateix dia ab l'exprés de Fransa.

Sant Feliu de Llobregat

Avui a Molins de Rei s'hi celebrarà un gran miting de propaganda electoral, en quin acte tindrà lloc la presentació del candidat solidari senyor Miró y Trepat.

Se celebrarà'l miting a les nou del vespre, al cafè del Ramon (Centre Autonomista), y faran ús de la paraula'ls senyors Odon de Buen, Miquel Vidal, Martínez Gras y altres.

L' "entente" lerrouxista-caciquil

Indubtablement aquell famós *ordeno y mando* den Lerroux en el que disposava que els seus súbdits procuressin *reventar* als candidats solidaris, devia tenir una segona part que no s'ha fet pública.

Perquè resulta que no sols els lerrouxistes procuren *reventar* als candidats solidaris presentant candidatura propria en tots aquells districtes que veuen que aquesta pot restar vots al candidat solidari en favor del caciquista, com passa al Vendrell ab el discutit sociòleg Valentí y Camp, sinó que en altres districtes s'ha establert entre'l lerrouxisme y'l caciquisme una verdadera *entente*, que donarà molt més que parlar que la de Fransa y l'Anglaterra.

A Vic, per exemple, l'Huelin, que es dels que no escarmenten y dels que estan decidits a fer un paper ridícol en les vinentes eleccions, torna a aspirar a la representació del districte enfront del solidari senyor Junyent.

Però per entremitg, y com si la candidatura del senyor Junyent no fos ja prou pera que l'Huelin no's pugui fer ilusions, hi havia un candidat lerrouxista, en Serra y Rafart, lo qual venia a fer més segura y inevitable la seva derrota y a assegurar el triomf del candidat solidari.

Per si això no fos prou, hi havia ademés la circumstancia de que l'Huelin y en Serra Rafart estaven enemistats y havien tingut unes renyines tant greus que aquest no se amagava de dir que temia que l'Huelin li fes jugar una mala passada.

Però vousaquí que quan el districte's preparava a fruir l'espectacle emocionant de la lluita entre la dotzena de partidaris de l'Huelin ab la dotzena de partidaris del lerrouxista Serra y Rafart, s'ha fet pública la nova del pacte d'acord entre tots dos.

Donada l'enemistat irreductible de l'Huelin ab en Serra y Rafart, aquest sacrifici polític del segon pera que'l primer tingui mitja dotzena més de vots fora quasi inexplicable.

Però ja no ho resulta tant quan se sab que pera arribar an aquesta famosa *entente*, en Huelin ha posat en jòc tota sa eloqüencia, ab sòlits arguments; els mateixos de que's val pera que'l votin fins els que menos disposats estan pera ferho.

Lo trist pera l'Huelin serà que en les vinentes eleccions aquests arguments, ab els que tant prompte ha convensut al senyor Serra y Rafart de que tenia de retirar la seva candidatura, no tindran ja cap virtualitat pera convèncer als electors del districte de Vic, que estan disposats a votar la candidatura solidaria. Y aquesta famosa *entente* lerrouxista caciquil de Vic, com totes les d'altres districtes de Catalunya, no serviràn més que pera posar en ridícol als *diplomàtics* que l'han elaborada.

Lo únic bo que n'es d'esperar es que algú, més o menys revolucionari, hi sàpiga fer un reconet pera la vellesa.

Valls-Montblanc

Ens escriu, desde Valls, el nostre corresponsal:

«No tenim en aquests districte lerrouxistes que entorpeixin el moviment solidari fent el jòc del centralisme, però tenim *avellanistes* que militant en un altre camp, estan venuts al govern den Maura pera combatre la Solidaritat catalana.

L'Avellà, carlista a estones, ha repartit una protesta contra'l seu superior el duc de Solferino, fonamentantse en que la Solidaritat no afavoreix al carlisme. Però lo anormal, lo inconcebible es que aconsella descaradament als seus amics que votin la candidatura del cacic Canals. Algú trobarà extranyes aquestes evolucions en un home que's titula president de la Junta Carlista del districte, però nosaltres que'l coneixem y sabem que no es més que un farsant, sabem que ho fa solament pera conservar la càtedra que dona 50 duros mensuals al seu germà, sense sapiguer ni ell mateix perquè'ls hi donen.

Ademés, l'Avellà, gracies an en Canals, es diputat provincial, càrreg que mai ni pels seus mèrits, ni pel seu talent, ni per la seva conseqüencia política, hauria obtingut. Compreneu ara el perquè de l'actitut del senyor Avellà?»

L'Alegret y l'Espinós

Dijous al mitgdia se trobaren al carrer del Bisbe el divertit notari senyor Alegret y'l senyor Espinós.

Se saludaren, y aviat un diàleg viu, animat, s'establí entre'ls dos. De que parlarien no ho sabem. Sols, passavolant, recullírem al despedirse la següent frase de l'Alegret, que feia cara de molt abatut: «Jo no podré esser elegit, però li asseguro que tampoc sortirà *ell*.»

Aquest *ell*, constitueix una verdadera monomania del divertit senyor Alegret.

Y pensar que a l'últim no sortirà ab la seva! Ha de resignarse: en el Congrés ja no farà riure més a la gent!

Mentides y equilibris

Planyem de tot cor als llegidors de *La Vanguardia*. Si després d'haver llegit lo que diu en les seves planes no han perdut el seny, poden alabarse de tenir una sòlida testa.

Mentres aquell diari, el de les coses *bien entendidas*, el que ha vingut a pendre en el *Brusi* la feina de tirar aigua en el vi de les idees, pera que no reprenguin a la burgesia devota del panxa-contentisme, mentres en una banda aquell diari atia an els electors barcelonins a que votin la candidatura solidaria, en altra oficia de perfecte caciquista y antisolidari.

Els mòvils d'aquesta contradicció, no poden esser més declarats. El solidarisme a Barcelona triomfa de manera tant universal que fora un greu perjudici pera la caixa anar contra lo que està en la conciencia de tots els estaments de la ciutat. Més el diari den Godó no pot redimirse de la seva naturalesa francament dinàstica y caciquista. Y'l caciquista surt dessegulit allí ont li sembla que les seves campanyes no han de traduirse en una allau de baixes.

Lo indigne d'aquesta conducta no cal ferla remarcar. Es molt més noble la franca actitut dels diaris anticatalans, obertament hostils a la nostra Solidaritat.

Més encara no es això lo més fastigós en la conducta de *La Vanguardia*. Portada pel seu desitg d'afavorir als candidats caciquistes, falsifica la realitat de la situació electoral, servint als seus llegidors unes informacions que són una delicia.

Ahir, ademés de lo que deia respecte al districte de Solsona, que ja comentem en altre lloc, parlava del d'Igualada, dient que la candidatura den Godó *gana cada día más terreno, como genuino representante de la comarca*, y que podria esser que en Rahola *hubiese de acabar por retirarse de la lucha*.

Tothom sab que això no es cert, que en Rahola s'ha guanyat en tanta manera la simpatía del districte que'l seu triomf pot donarse per segur; y que, d'haverhi alguna retirada, aquesta serà la den Godó, massa conegut per les seves arbitrarietats, pera que pugui esperar que'l votin aquells que no han de témer la seva venjansa.

Però *La Vanguardia* no'n té prou de falsejar la veritat d'aquesta manera. Inventa ademés, guardantse prou de transcriureles, unes declaracions den Rahola contraries als interessos agrícols, declaracions que no han existit mai. Tot pera afavorir al Godó cacic d'Igualada, substituit en aquell caciciat del Godó proprietari de *La Vanguardia*.

Terrassa

Dijous passat una colla de representants de l'intelectualitat catalana, artistes y escriptors, desitjosos de contribuir al triomf de la candidatura de l'Hurtado per aquest districte, organisaran una ràpida excursió a diferents pobles del mateix.

En tres automòvils sortiren en havent dinat de la plassa de Catalunya, dirigintse per la carretera de Molins de Rei cap a Castellbisbal. En els automòvils, a més de l'Hurtado, hi anaven l'Ignasi Iglesias, en Ramón Casas, en Manuel Montoliu, l'*Apa*, en Pous y Pagès, en Jordà, en Bagaria, l'escultor Smith, en Tomas, en Josep Junoy, en Cunill, en Montanyola, en Puget, en Riera y d'altres que fora llarg nomenar.

A Castellbisbal esperava als excursionistes fòra poble una nodrida representació de l'Ajuntament, ab l'arcalde al davant, y alguns individus del Centre Republicà. Tot seguit comensaren les converses, deduintse de lo que digueren els simpàtics solidaris de Castellbisbal, que en aquest poble hi tindrà l'Hurtado una majoria aclaparadora.

Després d'haver visitat el Centre Republicà y d'haverse posat d'acord pera'l miting que donarà en dita població'l candidat solidari diumenge vinent, pujaren de nou als automòvils, dirigintse cap a Olesa.

Allí esperaven representacions de tots els partits que integren la Solidaritat. De les impressions cambiades ràpidament, perquè ja era tard y no's podia perdre temps, resulta que l'Hurtado tindrà an aquesta població majoria, tant si en Sala no's presenta, com si, malgrat la seva oficial retirada, s'insisteix en presentarlo.

Després d'haverse despedit dels entusiastes solidaris d'Olesa, els excursionistes empreneren la ruta de nou, arribant a Terrassa a les vuit tocades.

Malgrat lo intempestiu de l'hora, visitaren la casa del municipi, ont estava l'Ajuntament apunt de celebrar sessió, saludant als regidors; la «Casa del Pueblo», grandiós edifici que recorregueren detingudament, y la Agrupació Regionalista, en la qual foren obsequiats ab un petit *lunch*. En cada una d'aquestes societats parlaren ab els elements solidaris, tots entusiastes de la candidatura de l'Hurtado y convensuts de que'l seu triomf es indiscutible.

Resultat: una excursió agradable pera'ls excursionistes y profitosa pera'ls pobles que visitaren, ja que fou com una mena de lliçó de coses, la prova palpable de que l'actual campanya política de la Solidaritat no es lo que eren les campanyes de la vella política, que sols als polítics interessaven, sinó que es el redressament de tot un poble, al qual contribueixen, ab tot el llur esfors, els literats, els artistes, tots els que, en una forma o altra, ajuden a fer esplendorosa la florida de l'ànima catalana, tots els que fan conegut y respectat el nom de català.

EN SALMERÓN A CATALUNYA

VIATGE TRIOMFAL

Informació especial d'EL POBLE CATALÀ

De Barcelona al Vendrell

En el tren de tres quarts d'una de la tarde d'abans d'ahir, al baixador del passeig de Gracia pujaven al tren que devia traslladarlos al Vendrell, don Nicolau Salmerón, el seu fill don Pau, don Alexandre Medina y alguns individus de la Junta del Centre Nacionalista Republicà de Barcelona.

Durant el trajecte en casi totes les estacions s'hi vegeren ciutadans que volien saludar a l'ilustre ex president de la República espanyola.

Especialment hem de fer esment de la ciutat de Vilafranca, ont se li feu una recepció brillant, com ja avensàrem en l'edició de ahir.

Mereix també particular menció la rebuda dispensada als viatgers a l'Arbós. Eren nombrosíssims els ciutadans que en l'estació de aquesta vila feren acte de presencia pera saludar al senyor Salmerón.

L'arribada al Vendrell

Fou, com ja vaig telegrafiar, senzillament grandiosa. L'andén y la plassa del davant de l'estació estaven plenes de gent que així que divisaren als senyors Salmerón y Carner y als amics que'ls acompanyaven, esclataren en sorollosos y unànims aplaudiments, barrejats ab visques a l'ilustre home, al candidat, a la Solidaritat y a l'Autonomia.

Allí mateix se formà una llarga manifestació que en mitg de picaments de mans feu via cap a l'Ajuntament. Els balcons de l'edifici que ocupa aquesta corporació, apareixien endomassats ab banderes catalanes. Ens semblava a la vista d'això—després repetí a l'Ajuntament de l'Arbós — que l'autonomia era ja triomfant a Catalunya.

El regidors y l'arcalde del Vendrell donaren a l'hoste insigne la benvinguda y li feren presents els seus respectes; després a precs de la grandiosa gentada estacionada davant de les Cases Consistorials, el senyor Salmerón sortí al balcó y dirigí la paraula al poble.

«Vosaltres—digué—heu sabut fer valdre la vostra voluntat portant als municipis homes contraris al vigent règim. Y la seva feina us ha pogut demostrar la diferencia que va de tenir aquests representants a tenirne de caciquistes y monàrquics. Dones bé, seguiu, ciutadans del Vendrell, com aquí.

Lo que heu fet ab els regidors feuho ab els diputats a Corts y voteu unànimament al senyor Carner, home que tant bé pot impulsar aquest gloriós moviment, el qual es el principi de la regeneració de Catalunya y d'Espanya.»

Una grandiosa ovació acullí el parlament del senyor Salmerón, magistral y convincent com cosa seva.

Abans de passar endavant en aquesta relació, trencantla per un moment, volem donar noticia d'un petit incident ocorregut a les Cases Consistorials. El corresponsal de *El Imparcial* al Vendrell, un senyor que treballa pel compte que li té la candidatura alegretista, se presentà al senyor Salmerón saludantlo ab fingida cortesia y oferintse-li en sa qualitat de corresponsal.

A lo qual don Nicolau, recordant segurament les baixes campanyes fetes contra Cata-

lunya per aquell periòdic madrileny, respongué a l'oficiós periodista.
—Ja que es vostè corresponsal d'*El Imparcial* telegrafii an aqueix diari recomanantli que posi fi a la seva tasca contra la Solidaritat catalana, que es feria contra Espanya.
No cal dir que si'l corresponsal de referencia hagués sigut d'una altra mena, s'hauria avergonyit.

A l'Arbós

El miting del Vendrell devia celebrarse al vespre.
Com que no eren més que les quatre de la tarde, se decidí anar a la vila de l'Arbós y visitar als molts amics que en aquella vila hi té la candidatura de Solidaritat catalana, y tornar cap-al-tard.
Y així s'efectuà.
Els senyors Salmerón, Carner y alguns altres, en automòvil, y un gran nombre en tren, se traslladaren a l'atraienta vila de l'Arbós.
Allí se feu als expedicionaris una rebuda que no pogué esser més entusiasta.
Lo mateix que al Vendrell, l'Ajuntament en corporació sortí a saludar al senyor Salmerón, dirigintse tota la comitiva a la Casa de la vila, ont el digne arcalde de la població llegí un encertat discurs donant la benvinguda a l'ex quefe de l'Estat espanyol y fentli present les ansies de regeneració que com tot Catalunya sent l'Arbós y la confiansa que pera conseguirla té en la Solidaritat.
Don Nicolau Salmerón tingué també que parlar desde'l balcó de l'Ajuntament.
En un discurs eloqüentíssim recomanà a tothom l'adhesió a la Solidaritat catalana, y com consequencia, la votació de la candidatura del senyor Carner.
Dirigí ademés belles frases a les dònes, que en gran nombre estaven entre la multitut acoblada davant de la Casa de la vila, felicitantse de que elles també sentin la causa de Catalunya.
Les encoratjadores y inspirades paraules del senyor Salmerón foren rebudes ab ovacions aixordadores y visques entusiàstiques.
Seguidament els expedicionaris, acompanyats d'un gran nombre de ciutadans, feren algunes visites a la població y's dirigiren, per fi, al bonic teatre del «Café Arborense», ont se'ls serví un esquisit *lunch*. Acabat aquest, don Jaume Carner feu ús de la paraula.
«Jo us dono, fills de l'Arbós—digué'l candidat solidari—les més corals mercès, en nom de l'ilustre ex president de la República espanyola y en el meu propri, per les manifestacions agradoses de simpatia y afecte que'ns heu fetes. Nosaltres representem el ressorgiment gloriós de Catalunya, hermosament encarnat en aquest intens moviment de Solidaritat catalana y creiem que aquestes demostracions de simpatia no són a nosaltres dirigits, sinó als ideals justiciers y lliberadors que representem. Per això us les acceptem y agraim.»
Els aplaudiments y les aclamacions se repetiren ab més forsa y intensitat si fos possible que les altres vegades.
En mitg de les ovacions entusiàstiques feren en Salmerón, en Carner y'ls seus amics la tornada al Vendrell. Abans d'arribarhi, al passar per Bellvei, trobaren a tot el poble que'ls esperava y que'ls rebé ab les mateixes demostracions d'afecte observades en les altres poblacions. També allí en Salmerón dirigí breus paraules d'encoratjament als bons republicans solidaris de Bellvei, que'ls despediren ab sorolloses aclamacions, les que's reproduiren ab major forsa a l'entrar per segona vegada al Vendrell.

El banquet

Se celebrà a les vuit de la vetlla en el local del Centre Industrial del Vendrell. Poc abans de començar, l'Orfeó Vendrellenc cantà, ab una execució cuidadíssima, «El Cant a la Senyera», «Els Tres Tambors» y «La Mare de Déu», rebent merescuts aplaudiments.
A la meitat del banquet arribaren de Barcelona, pera pendre part en el miting, els senyors Lluhí y Rissech y Cruell's.
Acabat el banquet, que fou suculent y perfectament servit, el chor del Centre Republicà Autonomista, junt ab la secció d'homes de l'Orfeó, cantà «La Marsellesa» que fou escoltada a peu dret, lo mateix que «Els Segadors» que foren executats pel susdit Orfeó.

El miting

L'espaiosa sala del Tívoli, la més gran del Vendrell, ont devia celebrarse'l miting, estava plena molt abans de començar l'acte, sense que hi capigués de més ni una agulla. Malgrat l'estar materialment apilotats en aquell local, invadint els passadissos y enquibintse per tot arreu, quedaren sense trobar lloc ni entrada a la sala un gran nombre de persones.
Cap a les dèu començà l'acte.

Senyor Gay

El president del Centre Republicà Autonomista obrí'l miting ab delicades frases de salutació a don Nicolau Salmeron.
Acabà oferint la presidencia an aquest, negantse l'eminent repúblic a ocuparla y no conseguintse que s'assegués a la cadira presidencial.
Parlà seguidament el senyor

Lluhí y Rissech

Començà dient que 1,400 socis del Centre Nacionalista Republicà, de Barcelona, havien fet un preuat dipòsit al districte del Vendrell en la persona del seu digníssim president. «Feulo triomfar an en Carner—digué—perquè el fa una gran falta al Congrés espanyol, perquè sense ell, sense les forses que representa y'ls potents ideals que encarna, estaria mutilada la representació parlamentaria de Catalunya.»
Fa a continuació l'orador un hermós símil den Gladstone y en Parnell ab en Salmerón y en Carner. «En Gladstone se convertí a darrera hora a la causa de l'autonomia y la personalitat de la nació irlandesa, coincidint ab l'acció vigorosa den Parnell a favor de l'autonomisme irlandès. Però en Gladstone y en Parnell no aconseguiren veure assolit el seu desitg y ara jo espero que si's dirigeix bé aquest gran moviment de Solidaritat, el Gladstone y'l Parnell espanyols veuran realisat l'ideal hermós de Catalunya.
»Voteu, ciutadans vendrellencs, a don Jaume Carner, per la vostra dignitat y per la de tot Catalunya. Porteulo a Madrid, que ell, junt ab altres catalans meritíssims, sabrà fer una imposició parlamentaria que produirà la revolució que Espanya necessita, la que consagrarà'ls drets individuals de l'home y'ls drets colectius dels pobles.»
El magnífic y magistral parlament del senyor Lluhí fou extraordinariament aplaudit.

Bavi Bracons

En el seu discurs alabà la Solidaritat y combaté ab gran duresa el centralisme de l'Estat espanyol.
Feu ús de la paraula seguidament el senyor

Cruells

«L'acte que estem presenciant—diu—no té pas senyals d'una lluita; les té en cambi de victoria.
Aquí a Espanya es una ficció ridícola tota la vida política. Ho es el Parlament y ho es el sufragi. Contra aquest artifici de la política ens aixequem els catalanistes units en estret llas de Solidaritat, sense mirar les idees que ens separen uns d'altres. Y acudim als districtes y foragitem als *cuneros* pera donar la llegítima representació als candidats del poble, que han d'esser els portaveus de nostres ideals.»
El senyor Cruell's fou aplaudidíssim en diferentes parts del seu notable parlament.

Discurs del candidat

A l'aixecarse pera parlar el senyor Carner esclatà per tota l'amplaria de la sala una inacabable ovació.
«Permeteume que jo, davant de l'espectacle que m'esteu donant ab la vostra presencia y'l vostre entusiasme, us remercii a tots, els d'aquí y'ls que heu vingut de llunyanes terres pera assistir an aquest acte y us dongui les més corals mercès. Y després deixeu que en nom vostre dongui la benvinguda a don Nicolau Salmerón. Veiem en ell a l'home de clarividencia extraordinaria que ha sabut mirar fit a fit l'ànima de tot un poble que vol redimirse ell y ab ell a tota Espanya.
»Y ara, en nom de Catalunya, vull dir an en Salmerón algunes paraules. Fa molt temps que'ls catalans tenim el convenciment de que la Constitució de l'Estat està mal construida y de que aquesta Constitució no permet la evolució y l'avens del poble. Y per això a Catalunya tots els partits potents són de furienta oposició al règim actual y per això ha sorgit aquest magnífic moviment de Solidaritat catalana.
»Els catalans no podem oblidar que en aquest moviment patriòtic hi forma l'ilustre quefe de l'Unió Republicana y que ell ens ha defensat en dies luctuosos pera nosaltres. Per això li tenim fondo agraiment.
»La Solidaritat catalana representa l'últim esfors que fem els fills d'aquesta terra pera regenerar y impulsar la reconstitució d'Espanya. Si aquesta tentativa generosa fracassa, jo no sé lo que vindrà, ni sé com se resoldran molts greus problemes que tenim plantejats.
»Treballeu, donc, ab esfors y ab decissió a favor d'aquest moviment, y feu que en les eleccions properes Catalunya sàpiga imposar la seva voluntat, portant a les Corts homes eminents que fassin conèixer els nostres anhels de llibertat y de redempció.»
El parlament del senyor Carner, vibrant y sincer com tots els seus, fou aplaudit entusiàsticament.

Discurs del Sr. Salmerón

Una immensa ovació se deixà sentir al disposarse a parlar el senyor Salmerón.
«Jo he vingut observant durant molts anys —diu—com Espanya seguia per camins extraviats cap a la seva ruina total, y no ab clarividencia sinó ab l'estudi reflexiu dels fets, he pogut compendre que sols Catalunya té la sava y l'arrel vives que poden retornar la vida a l'anèmic cos nacional. Per això he mirat ab tant carinyo les coses de Catalunya y per això m'he posat al costat de la Solidaritat com un soldat de fila, y per això jo treballaré sense repòs pera aconseguir les vostres aspiracions.
»Es l'ànima catalana la que passava pel passeig de Sant Joan en aquella memorable diada del 20 de maig, y es l'ànima catalana la que ha inspirat y impulsat aquest moviment portentós, que, de trascendir al reste d'Espanya, produiria ab sols dipositar el sufragi a l'urna, la substitució dels actuals poders caducs per altres nascuts de la voluntat del poble. Y si no fos prou el resultat de la voluntat popular expressada en els comicis, vindria a la fi la forsa, sanció de tot dret.
»Jo tinc la seguretat que hi ha entre vosaltres individualitats que quan apareguin davant d'Espanya y diguin al Congrés lo que vol Catalunya, se desfarà la llegenda sinistra que s'ha format a l'entorn d'aquesta regió y tothom veurà que Catalunya no vol altra cosa que dignificarse ella y salvar Espanya.
»Jo sento especial gust en assistir an aquestes assamblees primaries, especie de comunió d'ànimes, en les que's va a determinar el vot públic.
»Ha de pensar el ciutadà que aquest dret de sufragi de que ell usa, es al mateix temps font del Poder. Hi ha quelcom en la papereta electoral que es seu y ben seu, la conciencia; però hi ha quelcom que no li portany, que ho deu a la convivencia social, a la prosperitat de la nació. Y'l qui falta an això segon, es, senzillament, un autor d'estafa pública.
»En aquestes assamblees primaries no'ls hi veureu mai als candidats ministerials; ells no'n celebren d'actes d'aquesta naturalesa. Van solament pels antres de les oficines oficials o per les intimitats de la vida privada mercadejant ab la conciencia dels menesterosos.
»Y ara vull dir aquí lo que repetiré per tot Catalunya y per tot Espanya. No s'ha produit a Espanya desde'l començament del darrer ters del passat sigle, res tant fonamentalment revolucionari com la Solidaritat catalana. Y si una cosa se prova per una altra de contraria, pera provar la meva afirmació n'hi ha prou ab mirar l'odi ab que es vista la Solidaritat pels partidaris del règim actual. No dubteu pas que si aquest moviment es tant ben dirigit, com ha sigut concebut pel poble català, enderrocarà lo existent y implantarà institucions més perfectes en lo alt del poder.
»Perquè hi hagi antagonisme entre'ls que professen idees tradicionals y'ls qui les professen progressives, hi ha hagut qui ha titllat d'immoral la Solidaritat. Qui hagi dit això o no sab que's diu o comet una vil acció. Perquè'ls que professen idees del passat que pugnen ab la nostra concepció de la vida y de l'humanitat, conviuen també ab nosaltres y són germans nostres que formen ab nosaltres una nacionalitat. En el dret convivim, en el Poder ens diferenciem. Y si fem tal afirmació del dret que mai s'hagi de recórrer a la forsa, seran segurament passades pera sempre les fantasmes de la guerra civil.
»Y acabo recomanant a tots a vostre candidat senyor Carner. Compareu solament lo que ell val y significa ab lo que val y significa el candidat ministerial y jo crec que la elecció no es dubtosa.
»Ajudeu tots an aquella obra patriòtica que ha de realisar la Solidaritat, que com tantes vegades he dit serà de redempció pera tota Espanya.»
El grandiós parlament de don Nicolau Salmerón fou ovacionat en quasi tots els seus brillants paragrafs y sobre tot a l'acabament.
Acte seguit se donà per acabat el miting, que, pels discursos que s'hi feren y per la gent y entusiasme que l'animà, resultà una solemnitat plena d'esperanses y de belles promeses pera la causa de Catalunya.

Impressió final

L'impressió capdal que ha produit la gran festa d'abans d'ahir; la sola tònica que ha dominat en tot, els números que l'han constituit, ha sigut l'entusiasme.
No creiem pas que en aquesta ressenya, feta al córrer de la ploma, relació lleugeríssima en la que sols hem pogut recullir lo més culminant, dongui a nostres llegidors un reflexe de lo que ha sigut el miting de abans d'ahir.
D'ell n'hem dedulit que'l districte del Vendrell està completament guanyat per la causa de Catalunya. Tot ell combrega en els ideals d'Autonomia y Solidaritat.
An aquell acte hi hagué representació de tots els pobles del districte. No recordem especialment una de la vila de Sarreal, composta de valents republicans autonomistes, que feren un llarg viatge pera assistir a l'acte. Però encara hi hagué qui'ls guanyà. Alguns ciutadans feren catorze hores de camí pera esser abans d'ahir a la capital del districte. També hi estigué present una comissió de Tarragona.
Això demostra eloqüentment l'afecte, l'amor que ha demostrat per tot arreu la Solidaritat catalana, encarnada al Vendrell dignament en la persona de don Jaume Carner. Aquest si abans del miting no hagués tingut segura l'elecció, li tindria ara després d'haverse congregat allí molts milers de ciutadans, que a hores d'ara ja han escampat per les viles y pobles del districte l'entusiasme de que foren espectadors abans d'ahir.

Del Vendrell a Valls

Valls, 12, a les 11-45 matí.

A quarts de dèu ha sortit de la vila del Vendrell el senyor Salmerón, ab l'automòvil del fabricant de farines de Barcelona senyor Saisachs.
Ab el quefe dels republicans han pujat al vehicol el candidat solidari pel Vendrell don Jaume Carner, el candidat solidari per Lleida senyor Moles, el diputat provincial republicà per Tarragona-Vendrell don Emili Folch y altres amics.
Al passar l'automòvil per diverses poblacions del trajecte, nombrosíssims grupus de gent, situats a un costat y altre de la carretera, han aclamat y aplaudit entusiàsticament, sentintse visques a Salmerón, a la Solidaritat y a Catalunya.
A l'acostarse'l vehicol y a l'allunyarse furient carretera enllà, els grupus saludaven ab les gorres y ab les barretines y feien voleiar els mocadors.
El senyor Salmerón y'ls demés expedicionaris corresponien a les demostracions d'afecte y saludaven amablement.
L'insigne viatger està enamorat d'aquest espectacle grandiós que actualment ofereix Catalunya.
Parla de l'eficacia de la Solidaritat ab un accent de convicció profonda y li sembla extrany que hi hagin catalans y enemics del règim que combatin aquest moviment redemptor de Catalunya.
Se sent ple d'admiració davant de la vitalitat del poble català y de l'entusiasme que brolla per tot arreu de la nostra terra, afirmant que aquest entusiasme popular dels dies presents a Catalunya es molt més fons y fecon que'l que's manifestava a Espanya en temps de la revolució de setembre.
El dia es dolent. Pel camí s'ha posat a ploure.—A.

L'entrada a Valls

Valls, 12, a les 12'50 tarde.

A l'esser prop de Valls, els que anaven dalt l'automóvil han vist que a la carretera hi havia una gran gentada.
Efectivament: malgrat la pluja, que queia ab persistencia amoinadora, els solidaris de Valls havien sortit a rebre als expedicionaris. La gentada era immensa y ocupava un kilometre de carretera.
Quan l'automòvil ha arribat al lloc fins ont s'extenia la multitut, una formidable ovació ha esclatat.
Els aplaudiments y les aclamacions no han parat ni un moment. Els crits de «Visca en Salmerón!» y «Visca la Solidaritat!» sortien de per tot arreu.
El senyor Salmerón, molt emocionat, ha saludat repetidament.
A un quart de dotze els expedicionaris han entrat a Valls, seguits per la multitut.
Pot ben dirse que ha sigut una entrada triomfal.
Al passar la llarguíssima manifestació pels carrers de Valls, les portalades, els balcons, les finestres y'ls terrats estaven curulls de gent, vegentshi a moltíssimes senyores y senyoretes, les quals prenien part en el general entusiasme fent voleiar els mocadors y aplaudint.
En mitg de continuades ovacions, la comitiva s'ha dirigit al Centre Republicà, els balcons del qual estaven endomassats, onejanthi la bandera dels tres colors.
Desde un dels balcons han parlat al poble, reunit dessota, els senyors Salmerón y Carner, donant mercès als ciutadans vallencs per la magnífica rebuda que'ls acabaven de tributar y enlairant els nobles fins de la Solidaritat catalana.
Les paraules del senyor Salmerón y Carner han aixecat tempestes d'aplaudiments y visques.
L'èxit de l'expedició resulta esplèndid y molt superior a lo que creien els més optimistes.
A Valls no's recorda rebuda igual.—A.

El miting

Després, en l'espaiosa sala d'actes del Centre Republicà, s'ha celebrat el miting a favor de la candidatura solidaria de don Manuel Raventós.
El local es gran, però ha resultat dèu vegades petit pera inquibir al públic.
S'han omplert, ademés de la sala, els corredors, les habitacions anexes, els passadissos y'ls balcons.
Ha assistit a l'acte una Comissió del Centre Nacionalista Republicà, de Barcelona.
En mitg de l'espectació de l'auditori han fet ús de la paraula'ls oradors.
Don Nicolau Salmerón ha pronunciat un discurs eloqüentíssim, essent ovacionat diferentes vegades.
La seva oració ha sigut una defensa brillantíssima del moviment de Solidaritat.
Ha posat de manifest les excelencies del mateix y ha demostrat l'avens que representa en les costums polítiques y en la pràctica efectiva de la democracia.
En Salmerón ha afegit que la Solidaritat està cridada a realisar la benfactora obra de la subsitució del règim imperant, obra pera la qual es necessari'l concurs de totes les classes socials y de tots els homes de bona voluntat.
Al final se li ha fet una nova ovació indescriptible.—A.

Cap a Montblanc

Valls, 17, a la 1'30 tarde.

Els expedicionaris han dinat aquí.
El senyor Salmerón ha rebut la visita de moltíssims republicans y solidaris y de nombroses comissions dels pobles comarcans.
A les dues sortim cap a Montblanc, desde ont ens dirigirem a Lleida, pera arribarhi al vespre.
El senyor Carner y'ls representants del Centre Nacionalista Republicà, de Barcelona, se queden a Valls.
Més tard sortiran cap el districte del Vendrell, ont tenen de donar mitings electorals en diverses poblacions.
Tothom està immillorablement impressionat de l'èxit del viatge del senyor Salmeron.
Per correu envio més detalls.—A.

Visita a Montblanc

Lleida, 13, a la 1'30 matinada.

El poble de Montblanc ha fet una lluidíssima rebuda al senyor Salmeron, a qui acompanyava'l candidat pel districte don Manuel Raventós.
Una compacta generació a acudit a esperarlo.
Els aplaudiments y les aclamacions han sigut incessants.
Formant una imponent manifestació, els expedicionaris s'han dirigit al Centre Republicà.
Desde un dels seus balcons han dirigit la paraula al nombrós públic els senyors Salmerón y Raventós.
La gentada ha aplaudit frenèticament.
L'entusiasme popular ha sigut gran.
Després han marxat els expedicionaris cap a Lleida, essent despedits ab noves ovacions.

Desde Montblanc a Lleida

Pel trajecte, el senyor Salmerón ha sigut objecte de la salutació dels veïns de molts pobles que han sortit a rèbrel a la carretera.
Aquestes manifestacions espontanies de l'entusiasme popular sorprenen agradosament al senyor Salmerón.
Formen en l'expedició els automòvils dels senyors Casas y Giner.
Els veicols portaven molta velocitat a fi de arribar d'hora a la ciutat del Segre.

Arribada a Lleida

A les sis de la tarde ha arribat a Lleida la expedició.
Un llarg tros de carretera estava ocupat per la gentada.
No hi ha paraules prou expressives pera significar l'entusiasme grandiós, delirant, de la multitut.
Els visques a Salmerón, a Catalunya y a la Solidaritat atronaven l'espai.
Els expedicionaris han entrat a la població rodejats de milers de persones que no's cansaven de victorejar y aplaudir.
Lleida està endiumenjada.
L'animació y l'alegria s'exterioritsen per tot arreu.
Pera després de sopar s'ha organisat un miting en els Camps Elisseus.

Grandiós miting

Ha sigut un èxit sorprenent el miting electoral de Solidaritat que acaba de celebrarse en el teatre dels Camps.
Han parlat els senyors Rodés, Torres, Moles, Jaques y Salmerón, qui ha fet un admirable discurs recomanant als fills de Catalunya que cooperin al moviment solidari y votin les candidatures de Solidaritat catalana.
La concorrencia, que era nombrosíssima, ha esclatat repetidament en ovacions entusiàstiques.
En Salmerón ha sigut aclamat.
Mai s'havia vist a Lleida un acte semblant.

Pel miting de Balaguer

Ha arribat de Barcelona el senyor Gubern pera pendre part en el miting que al matí ha de tenir lloc a Balaguer, pera presentar als electors d'aquell districte al candidat solidari pel mateix don Felip Rodés y Baldrich, secretari del Centre Nacionalista Republicà.
Al susdit acte hi assistiran ademés dels senyors Rodés y Gubern, els senyors Salmerón y Moles.
A les vuit del matí sortirèm cap a Balaguer.—A.

CENTRE NACIONALISTA REPUBLICÀ

Presentació del candidat

D. Ildefons Suñol

Anit en nostra primera societat política, s'hi celebrà un acte de veritable importancia. Com estava anunciat, tingué lloc la presentació del candidat dels nacionalistes republicans en la candidatura solidaria de Barcelona.
De molt abans de començarse l'acte, l'ampla sala de l'interior de Novetats se trobava plena de gom a gom d'una selecta concorrencia. Quan prengueren lloc a l'entarimat els individus de la Directiva, per cap dependencia del Centre s'hi podia donar un pas: galeries, passadissos, sala de biblioteca, tot estava ple d'una multitut atapaida, que, dreta y empenyentse, esperava impacient l'hora de començar l'acte.
Molts no pogueren entrar, quedantse esperant a l'entrada, altres tingueren d'abandonar sos propòsits de penetrar al local y se'n entornaren sense sentir als oradors.
Eren tres quarts de dèu quan ocupà la taula presidencial el senyor Lluhí, qui tenia a sa dreta als senyors Suñol (I.), Planas Escubós, Seriñà, Mas, Roig, Buxeres y Riera, y a sa esquerra als senyors Casas Carbó, Martínez Seriñà y Banús. Una salva d'aplaudiments esclatà al presentarse a la presidencia els esmentats senyors.
Seguidament el senyor Lluhí Rissech s'aixecà y en mitg de gran espectació digué:
«Compleixo ab gran satisfacció l'encàrreg que m'ha fet la Junta Directiva del nostre Centre, de fervos, ab poques paraules, la presentació de nostre candidat en la candidatura de Solidaritat per Barcelona.
»Davant de la circumstancia de que en Carner havia preferit lluitar pel Vendrell, la seva terra nadiua, renunciant el lloc que se li oferia a la candidatura de Barcelona, tots vàrem creure que la democracia nacionalista y'ls desitjos d'aquesta casa cristallisaven en la persona de don Ildefons Suñol.
»No us diré qui es en Suñol. Tots l'estimeu y tots el coneixeu. Es un dels homes, encara que jove, més eminent de la jova Catalunya. Però, ab tot, crec indispensable fer remarcar la qualitat felisment caracteristica del nostre candidat.
»Té moltes qualitats y circumstancies, l'Ildefons Suñol, però per damunt de totes elles, n'hi ha una de sobressortint, que es la que l'imposa en la candidatura de Barcelona; y aquesta es la d'esser el primer orador parlamentari de Catalunya.
»Ell, per això, no té com a única circumstancia lo de posseir una gran paraula, que per sí sola representaria poca cosa, sinó que an aquesta paraula hi afegeix la condició de una gran cultura y d'una clara inteligencia. El seu talent ens donarà dies de gloria en el Parlament espanyol.
»Hauria d'acabar, però vull respondre a l'espectació que sentiu respecte a la lluita en el districte del Vendrell.
»An aquest districte la lluita's presenta en condicions verament greus. Es un districte llarg y difícil, que's descompon en tres o quatre seccions sense contacte entre elles. Es un districte corromput pel diner y entregat a un home ridícol encara que carregat de quartos.
»Y en Carner, de la fusta dels apòstols, recorre'l districte, penetrant en les conciencies pertorbades. Al seu costat hi té dues forses: la catalanista y la federal.
»La part baixa del districte donarà an en Carner una majoria formidable. La part alta, ont hi ha pobles que's venen l'acta, no donarà resultats tant falaguers. Més ab tot, tinc la completa seguretat que en Carner es diputat pel districte del Vendrell. (*Ovació*).
»Ahir hi hagué al Vendrell una gran festa política. En ella hi assistí aquell home eminent, aquell gran vident, don Nicolau Salmerón.
»Jo ahir vaig parlarli an aquest home, y sempre 'n servaré un bon record de la conversa. Parlant ab en Salmerón vaig endevinar el desitg que té de que en Carner sigui diputat pel Vendrell.
»Y es que en Salmerón creu, com jo vaig dir al miting del Vendrell, que si en Carner no va al Congrés la representació de Catalunya serà decapitada.
»Més quan jo deia això den Carner, ho deia pensant ab en Suñol, perquè'ls dos se complementen: són la voluntat y la paraula de Catalunya.»
El senyor Lluhí durant son parlament fou interromput diferentes vegades pels sorollosos aplaudiments de la concorrencia que's convertiren a l'acabar ab una llarga ovació.
«Té la paraula'l nostre candidat», digué'l senyor Lluhí Rissech, y una salva d'aplaudiments, llarga y sorollosa, saludà a don Ildefons Suñol.

Discurs den Suñol

L'insigne patrici començà'l seu discurs ab veu emocionada. Les seves primeres paraules foren d'agraiment, de sincer agraiment.
«No sé com expressarvos l'estat del meu esperit en aquests instants. Jo soc home, un home com els demés, y no puc sustreurem a la suggestió de les representacions populars. Però haig de dirvos, companys y amics, que quan les veig d'aprop, me sento en el meu interior atormentat per totes les covardies de l'home acostumat a viure modestament a casa seva.
»Permeteume que aquesta nit vos parli ab intimitat, ab veritable intimitat.
»Jo no ho volia que'l meu nom fos inclòs en la candidatura de Barcelona. La meva resistencia no obeía pas a una falsa modestia, que jo sempre he rebutjat els sentiments fingits. Obeía al convenciment de que era més convenient y més just que en la candidatura hi anés el nom d'un altre home.
»Jo estic encara sofrint les conseqüencies d'una llarga convalescencia, y la meva salut se'n ressent. Això es un obstacle, puix jo entenc que en les presents circumstancies els qui representin a Catalunya en el Parlament d'Espanya han d'esser homes forts, ardits y vigorosos.
Ademés, pensava que tenia cent mil vegades més dret que jo a figurar en la candidatura el meu íntim amic, el meu amic de l'ànima, el meu germà, el meu mestre en Jaume Carner, jove de clarissima inteligencia, de voluntat poderosa, d'honradesa immaculada, que hem posat en aquesta presidencia pera que desde aquí ens serveixi d'exemple y de guia. (*Grans y perllongats aplaudiments*).
»Jo tinc el criteri de que tots els catalans tenim el dever ineludible de consagrar part del nostre temps y de la nostra activitat a la vida pública, ajudant al nostre poble en el seu esfors heroic pera sortir del dolorós ensopiment en que ha viscut durant tants anys. Això produirà l'immens bé de fer desaparèixer la casta innoble dels polítics d'ofici y de favorir l'educació política dels ciutadans.
»Perquè, jo no'l comprenc, senyors, l'home dedicat únicament, exclusivament, a la política. Jo no ho condemno, puix tinc un gran respecte per les idees y les obres de tothom, però no ho sento. Me fa l'efecte d'una cosa anormal y monstruosa, l'home dedicat a un sol dels fins de la vida, a una sola de les funcions socials. Jo no crec que cap home tingui, pera realisar una funció única, del dret de prescindir del treball professional, de les obligacions de la llar y de totes les demés funcions que constitueixen la vida integral del ser humà.
»Jo no ho vull esser polític; jo no ho vull esser home públic, en el sentit exclusiu de aquestes paraules. Vull esser home del meu despatx d'advocat y home de la meva familia, encara que per damunt de tot vulgui esser servidor de la llibertat y de la meva patria.
»Só que'ls homes d'avui han de servir l'interès públic. Donc jo'm penso haverlo servit aquest interès públic a l'Ajuntament de Barcelona, ont vaig sentir damunt meu el pes d'immenses responsabilitats.
»Allí'ns varem trobar els meus companys y jo ab que la màquina municipal, vella, polsosa, bruta y rovellada no podia funcionar. Per fi, mercès als esforsos realisats, la màquina's mogué, y avui de les finestres obertes de la Casa comunal surt una remor de treball, un joiós brugit de vida nova.
»Ara s'ha apelat novament al meu patriotisme pera obligarme a acceptar un càrreg públic. Y per patriotisme, per amor a Catalunya he acceptat un lloc en la candidatura de Barcelona.
»No crec haver de dirvos ni lo que soc, ni lo que penso, ni lo que'm proposo. Ja'm coneixeu, y sabeu qui soc jo y quins són els meus pensaments y'ls meus propòsits.
»No soc home de partit, no sento l'esperit de colla. No odio als meus enemics y sento una ampla tolerancia per tothom. Mai, mai, si jo vaig al Congrés, votaré cap llei de persecució contra les idees de ningú.
»Per damunt de tots els meus amors hi poso el sant amor a Catalunya, aquest amor que constitueix el secret íntim de la nostra solidaritat social.
»Per damunt de les meves conviccions hi poso la convicció de que mentres Catalunya no gaudeixi de la seva integral autonomia, no serà una veritable y efectiva la llibertat individual dels catalans.
»Soc lliberal, demòcrata y republicà de sempre. N'he donat proves quan ha vingut l'hora de donarles. He treballat pera introduir l'esperit democràtic en el Catalanisme, el qual ha pres devegades un color massa conservador.
»Soc lliberal, perquè crec que sense la plena llibertat de l'individu els homes no poden viure dignament.
»Soc demòcrata, perquè crec que'l poble es l'únic origen llegítim de la sobirania y perquè crec que'ls poders històrics són una cosa morta y enterrada.
»Soc republicà, no sols perquè opino que la República es la forma de govern que millor s'adapta a l'esperit del temps d'ara, sinó perquè considero que les institucions republicanes són les úniques que a Espanya poden establir la llibertat dels homes y l'autonomia dels pobles.
»No tinc l'obsessió de la forma de govern, però tampoc estic conforme ab els que afirmen que es aquesta una qüestió accidental.
»Diuen alguns que la forma de govern es com un vestit de l'organisació de l'Estat. Més jo pregunto: es que'ls vestits dels homes no tenen relació ab la seva salut? Si un home's posa en ple hivern un vestit prim, no estarà en greu perill de contraure una malaltia?
»Cal que'l vestit que's porti sigui apropriat a la temperatura de l'ambient. Donc, bé: jo crec y afirmo que l'institució republicana es el vestit fort, groixut y calent que'ns convé pera preservarnos dels rigors de la freda temperatura política que regna en l'Estat espanyol.
»Estic d'acord ab lo exposat no fa gaires dies per l'Hurtado en aqueix mateix lloc. La política ha d'esser positiva, eminentment positiva.
»En aquest país tot es ficció, tot es artifici, tot es mentida: la política, el Govern, el Parlament, l'instrucció, l'educació, la beneficencia. Tots devem procurar que en cambi del rengle de llibertats nominals escrites en el frontispici de l'Estat, se conquereixi una sola llibertat, única, absoluta, viva y veritable.
»Ha passat l'hora de les teorisacions y de les crítiques negatives. L'hora solemnial dels fets es arribada!
»Els catalans som els treballadors genials, incansables d'una feina heroica. Sembla que el geni de la nostra rassa suri per damunt de la terra aspra. Es que passa per damunt de ella el misteri de l'idea fentse carn.
»Endavant, companys, endavant. Abans el sufragi era una mentida: ara es una realitat esplèndida. Ahir imperava el règim personal del caciquisme. Avui impera el règim de la voluntat del poble.
»Ja estan obertes les fonts d'ont brolla la sobirania popular. Aquestes fonts brollen abundosament, excelsament.
»Aixequem el cor a l'esperansa. Treballem per la nostra cultura, sobre tot per la nostra cultura, lliurantnos de l'anemia espiritual que lentament ens envaía.
»Treballem pels germans nostres engrillonats ab totes les miseries.
»Treballem pera estrènyer els llassos ab els demés pobles d'Espanya, llassos que no han de fonamentarse en recels ni desconfianses, y menos ab la forsa, que tot ho enverina, que tot ho deshonra, sinó en l'amor, que tot ho santifica.
»Treballem, sense provocar odis ni lluites sangnantes, pera que a la nostra terra s'implantin els avensos socials dels pobles moderns, pera que Catalunya pugui engarlandarse ab les victories econòmiques.
»Treballem pera destruir el concepte vell de la patria, petrificada y intransformable que s'alimenta de tradicions mortes, y substituim o pel concepte de la patria nova, honorada per les virtuts del treball, enaltida per l'implantació de la justicia entre tots els homes.
»Això es lo que jo penso, lo que sento y lo que desitjo, que crec es lo mateix que penseu, sentiu y desitgeu vosaltres.
»En el Parlament tinc el propòsit de complir els meus devers.
»No sé si sempre estaré d'acord ab vosaltres, ni si sempre pensaré com ara ab lo que fa referencia als problemes nacionals de Catalunya.
»Jo no vull tenir l'esperit cristallisat, sinó obert, ben obert a totes les renovacions de la vida social.
»Però esteu segurs que si algun dia no interpretés fidelment les vostres aspiracions, jo'm retiraria a casa meva sense alegries y sense rencunies y us tornaria l'honorable representació de la ciutat de Barcelona que'm voleu otorgar.»
El magnífic y hermosíssim discurs de don Ildefons Suñol sigué objecte de grans ovacions en diferentes parrafades. Al finalisar, el públic, ab entusiasme indescriptible, esclatà en una nova ovació atronadora, llarguíssima, formidable.
Encara no havien parat els aplaudiments, quan s'aixecà'l senyor Lluhí Rissech. Se restablí'l silenci, y'l senyor Lluhí anuncià la visita de don Nicolau Salmerón al Centre Nacionalista Republicà, la qual s'efectuarà tant aviat com l'ilustre repúblic estigui de tornada a Barcelona.
Una gran salva d'aplaudiments aculli l'anunci de la visita.
Seguidament se donà l'acte per acabat y la concorrencia nombrosíssima sortí pausadament del local.
Tothom feia extraordinaris elogis del discurs pronunciat per en Suñol. El futur diputat per Barcelona estigué anit realment admirable. Profon en les idees y eloqüentíssim en la forma, demostrà que estigué en lo just el senyor Lluhí a l'afirmar que'l senyor Suñol es el primer orador parlamentari de Catalunya.

REMITIT

Han sigut declarats a la «ZURICH», Companyia General de Segurs contra'ls Accidents y la Responsabilitat Civil a Zuric, (Suissa) oficines en aquesta ciutat, Princesa, 54, principal, durant el passat mes de mars, 9,316 casos d'accidents.

INFORMACIÓ DE BARCELONA

Carnet d'avui.—*A les nou de la nit:* Reunió d'obrers bombers. — Junta de l'Unió d'obrers metalúrgics. —Vetllada en el Centre Obrer d'Estudis Socials.—Quarta conferencia de don Víctor Calabsel a l'Ateneu Obrer de Sant Andreu. — Junta general de l'Unió de Gravadors en cilindres.—*A dos quarts de dèu:* Sessió literaria a l'Associació Popular Catalanista.—Concert a l'«Orfeó Català».—Vetllada literaria musical al Foment Popular de la Sardana.—Vetllada literaria a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.—Conferencia de don Diego Ruiz a l'Ateneu Barcelonès.— *A les onze:* Reunió de la Societat d'auxiliars de Farmacia.

Sardanes.— Avui, a les nou del vespre, se ballaran sardanes a la plassa Major de Sarrià, essent executades per la reputada cobla den Sureda.
El programa serà'l següent: «Font patria», Serra; «La festa del veïnat», Vicens; «La nit de l'amor», Morera; «Per tu ploro» y «Ont són les oquetes», Pep Ventura; «Barquejant», Serra.

Sant del dia: Sant Armengol, rei, y Sant Justi, mrs.—*Sants de demà:* La Divina Pastora y Sant Telm, cf.

CAMISERIA SANS, Boqueria 32
Especialitat en les Camises a mida.

Acció social

Lliga pera la defensa de Barcelona.—Aquesta entitat ens comunica que en la reunió celebrada darrerament, s'acordaren importants projectes que's tenien en estudi y en especial el treball portat a cap per la ponencia nomenada a l'efecte en l'anterior sessió tinguda'l 20 de mars, mereixent l'expressat treball l'aprovació unànim de tots els reunits.
Va ocuparse extensament dels fets desgraciadament ocorreguts, y després d'atinades discussions, encaminades totes al mateix fi, se va pendre en definitiva un trascendental acord, que per la seva importancia no's creu convenient donar a la publicitat, fins que resoltament se pugui posar en pràctica.
Al mateix temps se va tractar del modo y forma de recullir cabals pera garantir la vida d'aquest organisme, confiant ab la cooperació social de tots els barcelonins pera lograr la pau y la tranquilitat tant desitjades.

Lletres y Arts

Demà, diumenge, se posaran a la venda'ls bitllets d'abonament de l'Exposició Internacional d'Art, els quals donaran dret a entrar y permanèixer a l'Exposició y a les festes y demés actes que's celebraran durant la mateixa.
Com en les Exposicions anteriors, l'Ateneu Barcelonès, el Foment del Treball Nacional, els Círcols del Liceu y Eqüestre, el Casino Mercantil, la Lliga Regionalista y'l Círcol de l'Unió Mercantil, s'han ofert a despatxar en sos locals els bitllets d'abonament pera major comoditat dels seus associats.
Al mateix temps han accedit també a facilitar la venda dels susdits bitllets alguns importants establiments d'aquesta ciutat, entre ells el Saló Parés y les botigues dels senyors Cuspinera, Llibre y successor d'Aurigemma, del carrer de Ferran VII, y així mateix, s'ha establert un despatx de bitllets en el kiosco de la rambla de Canaletes, enfront de l'Hotel Continental, y en el de la rambla del Centre, enfront del carrer de l'Unió.

D'Instrucció

La societat «Espero Kataluna», desitjosa sempre de propagar aquesta hermosa llengua internacional y cedint a instancies rebudes d'algunes senyores d'aquesta capital, ha acordat obrirne un curs públic y gratuit exclusivament pera senyores, l'inauguració del qual tindrà lloc demà, diumenge, a les quatre de la tarde, en son hostatge social, Paradís, núm. 12, primer.
A dit lloc poden dirigirse pera tota classe de detalls, els que ho desitgin, tots els dies feiners de vuit a onze de la vetlla.

Demà diumenge, el senyor Vidal Perera continuarà les conferencies que ve donant en el local del Centre de Mestres d'aquesta capital.
Després celebrarà la societat reunió extraordinaria pera tractar assumptes d'interès.

Del Govern Civil

La policia auxilià ahir a una noia a la que atropellà una tartana qual conductor fugí; rebé la denuncia de dos robos y detingué a un acusat de furt y a altre per usurpació de nom.
—Han arribat els inspectors de la policia especial que ab motiu de les reials jornades havien anat a Cartagena.

Ahir el governador civil passà bona part del dia en el restaurant del Tibidabo.
A la nit conferencià sobre les properes eleccions ab els senyors Benet y Colom y Sagnier.

La guardia civil de Premià de Dalt auxilià a un ferit que fou colgat per una esllavissada de terres y la d'Arenys de Mar detingué a l'autor d'un robo.

Els Mossos de l'Esquadra de Monistrol de Montserrat acolliren una noia de dotze anys que havia fugit de la seva familia, que viu a Manresa; els de Taradell detingueren a l'autor d'un robo; els de Mollet del Vallès denunciaren una infracció de les lleis de policia y els de Suria posaren a disposició del jutjat a cinc individus que's barallaren.

De l'Ajuntament

Anit visità a l'arcalde accidental la Comissió permanent de la Junta Provincial de Sanitat, pera parlarli sobre l'ampliació del cementiri de Les Corts.

Ahir se reuní la Comissió de Governació en sessió extraordinaria pera parlar de la moció feta en Consistori pel senyor López, respecte a la creació d'un premi de 25,000 pessetes pel qui descobreixi als autors de les bombes.
S'acordà que aquesta quantitat estigués a disposició de l'arcalde pera ajudar ab ella de la manera que cregués convenient l'acció de la Justicia.

La ponencia de les colonies escolars, se reuní ahir, acordant en principi enviar en-

guany colonies a Sant Feliu de Codines, Vilassar, Espluga de Francolí, Caldes, Atmetlla del Vallès, Collbató, Sant Celoni, Llinàs, Hostalric y Torroella de Montgrí.

Avui a les nou del matí, a bordo de l'«Argentino» arribarà'l senyor Ferrazzi, delegat del govern d'Italia, pera assistir a l'Exposició Internacional d'Art.

Ahir se reuní la Comissió d'Aixamplis, acordant: verificar l'enllumenació del carrer de Provensa, entre'ls de Bogatell y Independencia; id. id. de la carretera de Ribes entre Vilanova y barri de la Sagrera; deixar damunt de la taula'ls diferents projectes d'empedrats que figuraven a l'orde del dia; ordenar a l'oficina facultativa que fassi un projecte d'afermats y vorades per l'encreuament dels carrers de Provensa, Bogatell y Independencia; aprovar el projecte de construcció d'aceres al carrer de la Montanya, que pugen un total de disset mil pessetes; citar als proprietaris del carrer de Vilà y Vilà, pera posarse d'acord ab ells sobre l'obertura d'aquest carrer, y acceptar la cessió que ha fet un proprietari d'uns terrenys llindants als carrers de Jaume Fabra, Fontova y plassa de les Naves, pera procedir a l'obertura dels mateixos.

En la mateixa sessió feren mocions els senyors Lòpez, demanant que's construeixi l'engravat y passos empedrats al carrer de Còrcega, entre passeig de Gracia y Lauria; Rogent, demanant que's fassi un projecte de alliniacions a la carretera de la Bordeta, entre Granvia y Riera de Magoria; Altayó, que s'install una font al carrer del Carme, cantonada al d'Industria, y Oliva, que també s'installi una font al passeig de Sant Joan, encreuament ab el de Valencia.

El senyor Duran protestà en la mateixa sessió de que no's publiquessin els anuncis de segons quines subastes, obtenint per resposta que això era degut a entorpiments del Govern civil.

Pera assistir a les festes de Toulouse han sigut designats els senyors Magriñá, Rahola, Fuster y Zurdo.

La fetxa que s'ha de senyalar, d'acord entre l'Ajuntament d'aquí y'l de dita ciutat francesa, no s'ha fixat encara, perquè aquest mes s'aglomeren les eleccions de diputats, les de senadors y l'inauguració de l'Exposició de Belles Arts.

Probablement el senyor Sanllehy també anirà a Toulouse.

Pera tots aquests detalls ha conferenciat avui ab el senyor Giner l'arquitecte M. Jaussely, fill d'aquella ciutat.

Ahir matí diversos empleiats de l'Escorxador general se negaren a fer la conducció y descàrrega de la carn.

Immediatament quedaren sospesos d'empleu y sòu.

Els que havien sigut sospesos abans d'ahir, se presentaren a treballar, peró no foren admesos.

Les operacions de matansa's feren ab tota normalitat ab part del personal vell y ab els operaris particulars dels abastadors.

Una comissió del personal sospès visità al senyor Giner de los Rios, el qual els oferí intervenir en favor seu ab tal que deixin la actitut de rebeldia en que s'han colocat, que ha dit que era inexcusable després de l'acord pres per l'Ajuntament favorable als seus desitjos.

Els feu veure també lo inconvenient que era promoure conflictes d'alimentació després del conflicte de les bombes y de l'agitació que produeix la lluita electoral.

Les darreres impressions són les de que tot quedarà normalisat a no trigar gaire.

INFORMACIONS

Telegràfiques y telefòniques

Madrid, 12, 10 matí.

La "Gaceta„

Publica:

Reial orde resolutoria d'un recurs interposat per don Leopoldo Izquierdo sobre servels de la seva professió de castrador.

Altra disposant que per defunció de don Josep Pilou, catedràtic numerari de la facultat de Filosofia y Lletres de la Universitat de Valencia, se donguin els ascensos d'escala corresponents.

Altra declarant desert el concurs de trasllat a la càtedra d' Institucions de Dret Canònic, vagant a l'Universitat de Salamanca.

Extracte del reial decret nomenant pera l'iglesia y bisbat de Palencia a don Valentí Garcia Barros, canonge penitenciari de Santiago.

Anunciant trobarse vagant la càtedra de Llengua y Literatura Castellana de l'Institut de Reus y la de llatí a la de Burgos, les quals han de proveirse per trasllació.

Imparcialeries

El Imparcial recull en un article de dues columnes les declaracions que anit feu en *España Nueva* el doctor Ribera y Rovira, explicant el concepte que té de les regions espanyoles y les frases que han sigut objecte de tants comentaris.

Insisteix *El Imparcial* en atacar an en Ribera, considerant agravi pera Espanya y Castella tot quant diu novament l'esmentat senyor.

2'15 tarde

Consell a Palau

El Consell celebrat a Palau ha durat poc menys d'una hora, no tenint cap importancia.

En Maura ha pronunciat el discurs de costum sobre assumptes exteriors y interiors, y sembla que, encara que a la lleugera, s'ha tractat quelcom dels festeigs que han de realisarse ab motiu de la naixensa del nou hereu de la Corona.

Després del Consell, els ministres de Hisenda, Marina y Foment han posat alguns decret a la firma del rei.

El ministre de la Guerra no ha assistit al Consell, per havèrseli reproduit l'afecció grippal que patia.

4'15 tarde

En Sanllehy y en Maura

L'arcalde de Barcelona ha conferenciat a mitgdia ab el senyor Maura en el domicili d'aquest.

Li ha manifestat el president del Consell son desitg de conciliar les aspiracions de Catalunya, en lo que sigui possible y que espera que assisteixin els diputats catalans al Congrés pera sapiguer d'un modo concret les seves aspiracions.

L'arcalde li ha manifestat part de les de Catalunya en lo que's refereix a la ciutat de Barcelona.

El senyor Sanllehy sortirà probablement demà pera aqueixa.

En Lacierva y les eleccions

El ministre de la Governació ha dedicat avui llargs paragrafs al moviment electoral dient que hi ha alguna excitació, però sense anar més enllà dels límits de lo acostumat en aquests casos. Per lo menys—ha dit—les queixes que fins a mi arriben són de molt poca importancia.

Avui he rebut la visita d'uns electors de Jetafe, districte proper a Madrid, que m'han denunciat un escàndol promogut per el candidat lliberal al poble de San Martín de la Vega.

Són sempre de doldre els excessos, però també es consolador veure que la opinió no's mostra indiferent a la lluita electoral.

A Bilbao també hi ha moviment, dones el Govern presenta candidats al senyor Ibarra y'ls socialistes an en Pau Iglesias, que compta ab l'auxili dels republicans.

Referintse al moviment electoral de Catalunya y ab mala intenció ha dit en Lacierva que en Salmerón recorre'ls districtes y que en un poble s'havia abrassat ab un capellà. Això—ha afegit—també es consolador (això ho diu ab sàtira), dones demostra que poden unirse elements que sembla que tota la vida estaven distanciats. En tò de broma, afegí tot seguit el senyor Lacierva:—No hi ha més senyors: el clericalisme avansa ab els brassos oberts.

Preguntat en Lacierva sobre la exactitut del rumor circulat respecte a que'ls lliberals no presentaran candidats a Madrid, ha contestat que res sabia respecte d'això, però també fins a ell havia arribat el rumor y suposa'l ministre que pot tindre algun fonament, puix estem al 12 de abril y'ls lliberals no donen senyals de vida en la lluita electoral ni porten a cap el més petit acte que indiqui que's proposen ni molt menys pendre part en la present lluita.

Vista d'un recurs

Davant la Sala de lo civil del Tribunal Suprem s'ha celebrat la vista del recurs de casació procedent de Barcelona interposat en autes sobre compliment d'un contracte, seguit per la raó social Joan Miret y'ls fills de don Antoni Freixas.

Firma de decrets

Acabat el Consell, el rei firmà'ls següents decrets:

D'Hisenda.—Concedint un crèdit de 150,000 pessetes pera reparació del cable de Canaries.

De Marina.—Nomenant comandant del creuer «Rio de la Plata» al capità de fragata don Joan Aguilar.

De Foment.—Regulant l'aplicació de les disposicions contingudes en la llei de mines, el desaigüe forsós d'aigües y de expropriació.

Autorisant el recurs interposat per Nemessi Valentin, Ricard Neira y Valentí Merevia, contra providencia del governador de Santander declarant la necessitat d'ocupar terrenys pera la construcció d'un ferro-carril.

6'15 tarde.

El projecte d'Administració local

En Maura té ultimat el projecte d'Administració local, en el qual van incloses algunes de les modificacions introduides pel Senat quan se discutí el projecte.

A jutjar per les manifestacions del senyor Maura al contestar al Comitè executiu de l'Assamblea de Diputacions provincials, s'inclina a regonèixer certa independencia a la vida local.

9 nit.

Comentari periodístic

El País diu que som colonies de poders extrangers y a Espanya tot lo referent a l'entrevista de Cartagena són no més que conjetures y endevinalles, mentres que fòra d'Espanya són afirmacions terminants.

Els periodistes extrangers s'enteraren millor que'ls espanyols de lo que passava.

No en và tenim al davant del Govern un home que odía a la prempsa.

Reprodueix de *L'Echo de Paris* lo que diu el seu corresponsal respecte a l'entrevista de Cartagena.

Insisteix en que l'aliansa ab les grans potencies no'ns donarà res y'ns podrà pendre molt si'ns posem en qüestions europees o africanes que res ens importen.

13, 1 a 3 matinada.

Circular falsa

El vispresident de la Junta municipal republicana, senyor Escuder, en funcions de president, escriu un comunicat a la prempsa desautorisant la circular publicada per alguns periòdics ab la firma de dita entitat y afirma que s'ha pres falsament el nom de la Junta, la qual no s'ha reunit ni ha acordat semblant circular.

Per les víctimes de les bombes

En Lacierva ha autorisat al governador de Barcelona pera que reparteixi donatius en metàlic a les víctimes de l'última bomba que siguin pobres.

INFORMACIÓ DE L'EXTRANGER

Paris, 12

La limitació d'armaments

L'Echo diu que la proposició d'Italia que tenia per objecte posar d'acord els punts de vista d'Anglaterra y d'Alemanya, ab motiu de la limitació d'armaments, ha sigut sotmesa a les potencies.

Dita proposició ha sigut acullida a Londres ab grans reserves, y sembla que l'acord esperat ha devingut ab això molt problemàtic.

Enfonzament d'una mina

METZ.—A causa d'un enfonzament en una mina de ferro han quedat colgats seixanta minaires.

Les tropes treballen pera salvarlos.

Agitació a Portugal

LISBOA.—El conflicte escolar sorgit a Coimbra y ràpidament propagat a tots els centres docents, va pendre un caràcter politic y estat casi revolucionari.

El Govern, comprenent que li esperaven moments de perill y una batalla molt dura, apart de l'excitació escolar que anava en aument y la situació parlamentaria que venia essent origen de constantes topades entre majoria y minories, el president del Consell ha fet els possibles pera apaigabar la discussió, però sens resultat.

Com la situació era insostenible y les masses republicanes comensaven a pendre part activa en la lluita excitades per l'acció dels diputats ha recorregut, com hem dit, al suprem medi de sospendre les Corts.

El rei firmà'l decret sospenent les tasques de les Corts, com diguerem en el telefonema de la matinada.

Del Marroc

TANGER.—En la mesquita principal s'ha llegit la carta del soldà relativa a l'ocupació d' Ujda, redactada en termes de concordia.

En Mahomed Torres y'l Mockri han entaulat gestions ab en Regnault, però aquest els hi contestà que res faria fins que'l soldà dongui a Fransa les reparacions degudes.

S'assegura que entre'ls ministres francés y espanyol han sorgit diferencies de criteri no se sab si sobre reclamacions, sobre l'assassinat de Mauchamps o sobre organisació de la policia o amdues coses.

El cos diplomàtic acreditat a Tànger fou reunit pels delegats del Soldà acordant definitivament el reglament d'expropriacions.

També'ls diplomàtics han demanat al Soldà que sigui destituit el governador de Casablanca.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL. — Espectacles-audicions Graner.—Avui, a les cinc

Ton i Guida

èxit mai vist

a les nou, «La santa espina» y «La resurrecció de Llàtzer».

Diumenge, a dos quarts de quatre, «La resurrecció de Llàtzer» y «La santa espina»; a les sis, «Ton y Guida»; a dos quarts de deu, «Ton y Guida».

ELS DIES 22 TARDE Y 24 VESPRE

CONCERTS PUGNO

TEATRE PRINCIPAL.—Dies 23 y 25 d'abril.—aconteixement artistic: Dues representacions de l'òpera den Bizet

CARMEN

per la nova creadora de la protagonista, l'insigne

Maria Gay

ab la cooperació de Mr. E. Codon y A. Boyer, y Mme. Violas, tenor, bariton y soprano respectivament de la gran òpera; orquestra dirigida pel mestre Lamothe de Grignon.—Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALÀ (Romea). — Avui dissabte, Societat Latorre; escullida funció: «Lo mas perdut» y «Una senyora sola».—A dos quarts de nou.

Demà, tarde y nit, penúltimes representacions en dia de festa de «La mare» y el nou monòleg «El coixet do cura de moro».

Dilluns, tarde, funció extraordinaria; «La mare» y «No's pot ser pobre». Nit, funció especial de Moda; «Lo mas perdut».

Dimars, benefici den M. Santolaria; «La mare» y «La tornada den Titó».

Dimecres, estrena «Masa tart!» (un acte, Marti nel-lo).

Pera dites funcions se despatxa a Comptaduria.

En ensaig, «Nit de neu».

Les quatre funcions del abono de dies de festa tarde que faltan se faràn els dies 28 abril, 5 a y 12 maig.

TEATRE NOVETATS.—Companyia d'òpera italiana dirigida per l'eminent mestre don Joan Goula Fité. — Avui dissabte, l'òpera en quatre actes, del mestre Donizetti, de èxit colosal, «La favorita», per les senyores Blanco y Duval y'ls senyors Cortada, Romeu, Gasparini, Oliver y cos de ball; a les nou.—Butaca ab entrada, 2 pessetes; entrada general, 50 céntims.

Demà, tarde, «L'africana». Nit, «La favorita».

Dimars, debut del reputat tenor senyor Paleta ab «Aida».

En ensaig, «Lohengrin».

TEATRE NOU.—Avui dissabte, tarde, a les cinc, única secció doble: «La cañamonera» y «La loba». Nit, a les nou, doble: «El palacio de cristal» y «La cañamonera»; a les onze, doble: «Ruido de campanas» y «La loba».

Demà, seccions desde les tres de la tarde.

Dilluns, «La manta zamorana», pel senyor Robles.

En preparació y pintantse el decorat de la estrena «La chipén».

APOLO Avui dissabte, tarde, a les quatre, secció doble, 20 céntims: «El cabo primero» y «La gatita blanca». Nit, a les nou, doble: «La prueba» y «Las barracas»; a les onze, secció especial sens aument de preus: «Instantáneas», la hermosa atracció «La Vampa» y estrena a Barcelona del entremés líric de F. Pérez Capo y mestre Calleja

LA ARABIA FELIZ

Demà, seccions desde les tres.

Aviat, «Los lunares del Sol».

SALA MERCÉ.—Gran aconteixement de la pel·lícola sensacional «La barbarie dels civilisats», horrible lluita entre'ls reis dels boxejadors en el Sportin Club de Londres.—Avui estrena de la rondalla «La cirereta».

TEATRE PABELLÓ SORIANO.— Exit grandiós de la Companyia de Varietés.—Succés de la colossal atracció nova a Espanya, «Mister Alberts», ab sos catorze osos amaestrats.

TEATRE MODERN DE GRACIA.—Empresa Pabelló Soriano.—Exit extraordinari tots els dies, tarde y nit, de la gran Companyia internacional de Varietés.—Gran èxit de «La bella Freya», atracció de primer ordre. Seccions senzilles; entrada, 10 céntims; butaca, 25 céntims.

SARDANES.—Avui dissabte, a la plassa de Sarrià, de nou a dotze de la vetlla, se ballarán sardanes per la cobla den Sureda.

FRONTÓ COMTAL. — Demà diumenge, partit extraordinari entre'ls roigs Vicandi y Pagadigorria, contra'ls blaus Sánchez y Villavona. Se jugarà un segon partit y quiniela. — Entrada, 2 pessetes.

Imprempta Domènech, Ampla, núm. 7

∴ No compreu *Transparents, Stors y Visillos brodats*, sense haver vist l'assortit y preus de la fàbrica, passatge de la Mercè, 1,-Granvia

CARTRÓ-CUIRO PERA TAULADES

NO CONFONDREL AB EL CARTRÓ PINTAT DE QUITRA

F. G. MARIÑO

Rec Comtal, n.º 5. - Prop de l'Arc de Triomf

CASA PERA VENDRE a Gracia. Lloc de primera. Bona orientació, ab sol, jardí y aigua. Dues botigues y vuit pisos. Preu: 13,000 duros. Tracte directe ab el venedor. Rambla del Prat, número 21, quart, Gracia. De 11 a 1 y de 3 a 5.

Se necessita jove que possehixi perfectament espanyol, alemany y anglès pera correspondencia y traduccions. Dirigirse: August Folch, Mercè, 15, y Plata, 2.

Herpes (Brians)

La pomada y essencia antiherpètiques de Botta, preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per inveterades que siguin. Són tan grans las virtuts d'aquets remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada istiu tenen de pendre banys y aigües sulfuroses sense lograr curarse.

Unich dipòsit: Farmacia de Borrell, Comte del Assalt, núm. 52 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

MOBLES DE A. DIRAT — Exposició permanent de DORMITORIS, MENJADORS, DESPÀIGS, SALONS, etc, etc.

◆◆ GRANS MAGATZEMS AB 12 PORTES ◆◆

Carrers de Mendizàbal, 30 y Sant Pau, 50, 52 y 54

Elixir antidiabétic del Dr. Sastre y Marqués

D'èxit el més segur pera curar tan terrible enfermetat, disminuint sempre sa intensitat, purificant la sang, tonificant el sistema nerviós y aminorant, ja la albuminuria, com també la glucosuria en les diabetes insípides. Sa curació se logra ab gran rapidesa.

ESPECIALITAT EN AIXAROPS MEDICINALS DOSSIFICATS

De venda: Carrer de l'Hospital, 109, cantonada al carrer de la Cadena

BARCELONA

ESQUELES MORTUORIES

Se n'admeten en la imprempta d'aquest diari, fins a dos quarts de tres de la matinada.

TELEFON 2,483

PER REBELS que siguin les malalties de la PELL, cedeixen ab l'ús intern del SOFRE LIQUID del Dr. TERRADES que es el millor depuratiu conegut. — Pera untures, la Pomada de sofre.— De venda a les farmacies. Pera més detalls, vegis al Doctor TERRADES, Carrer Universitat, 3, pral

Prempsa, tallador de potencia se ven barato. Sant Pau, núm. 105, magatzem.

Casa a propòsit pera estiueig, situada en punt cèntric y aprop de la platja en la vila de Lloret de Mar, conté aigua viva abundant y se llogarà per mesos o per temporada. Pera detalls, dirigirse al despatx del Procurador senyor Bou, Lauria, 7, segon, d'aquesta ciutat o al Secretari del Jutjat Municipal de aquella vila.

Empresa funeraria

LA NEOTAFIA

Rambla Catalunya, 29 (Cantonada Diputació)

Sucursals: Plassa de l'Universitat, 1 — Plassa de Junqueras, 4 — Carrer Major, 99, Sant Gervasi

BOTLLETÍ COMERCIAL

Moviment de Borsa

12 d'abril 1907.

TRANZACCIONS

La sessió d'aquest matí al Casino Mercantil ha resultat desanimada. Els valors cotisats han aconseguit arribar a la tanca mantenint sempre la cotisació del dia abans: La tanca, a les dòu, ha donat: L'Interior, a 83'05; el Nord, a 63'00 y l'Alacant, a 95'85.

Els rumors que ab insistencia corren sobre'ls compromisos que té contrets el Govern, després de l'entrevista reial de Cartagena sobre la construcció d'una esquadra, no han sigut del tot ben rebuts pels mercats bursàtils nacionals. Els francs per de prompte han tornat a donar fe de vida, y la Renda ab l'alsa de francs ha sofert el conseguent retrocés.

Aquí'ls carrils poc afavorits per la cotisació rezelosa que'ls hi ha donat el mercat de París, han tingut una cotisació fluixa, mantenint tots la sessió un curs en extrem indecis com si quelcom els hi fes pressió privantlos de decantarse per altre camí. L'Interior, arrastrat per Madrid, ha tingut també de recular.

El curs seguit es: L'Interior, comensa a 83'02 aconsegueix pujar a 83'05 y després de recular a 82'98 tanca a 83'00. L'Amortisable fi de mes se fa a 101'15.

El Nord, de 62'60 puja a 62'90 recula fins a 62'70 y queda a 62'75; l'Alacant, debuta a 95'55, baixa a 95'40, puja després a 95'70 y cau novament a 95'40; y'l Colonial passa de 72'75 a 72'50 per tancar a les quatre a 72'62. Les Catalanes queden cotisades a 21'37.

En obligacions s'ha operat: Almanses del 3 per 100, a 77'50; del 5, a 105'87; Segovies a 105'87; Sant Joan de les Abadeses a 79'50; Alacant del 4, a 97'62, del 2 1/4 a 53'00; de la serie B, a 102'62; Orenses, a 55'00.

En la sessió del vespre al Borsí tant la Renda com les accions carrilaires han seguit tractantse ab fluixetat.

La tanca a les sis donava:

	Avui	Ahir	Diferencia
Interior	82'90	83'05	0'15 perd.
Nords	62'15	62'85	0'70
Alacants	95'05	95'80	0'75

Els francs s'han cotisat a 11'85 y les lliures esterlines, a 28'25.

BORSA DE BARCELONA

COTISACIÓ OFICIAL

	Avui Operacions	Diner	Paper
Londres 90 dies	00'00	27'60	00'00
Londres xec	28'25	00'00	28'25
París xec	11'85	00'00	11'85
Madrid y plasses bancables a 8 d. v.	0'00	0'30	0'00
Fondos públics			
Deute Interior 4 % fi mes	82'975	82'975	83'00
Deute Inter. comp. S. A 4 %	83'40	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. B 4 %	83'30	00'30	00'00
Deute Inter. comp. S. C 4 %	83'30	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. D 4 %	83'00	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. E 4 %	82'90	00'00	00'00
Deute Inter. comp. S. G 4 %	83'50	00'00	00'06
Deute Inter. comp. S. H 4 %	82'60	00'00	00'00
Deute Amortizable fi mes	101'15	000'00	000'00
» » c. S. A.	101'20	000'00	000'00
» » c. S. B.	101'30	000'00	000'00
» » c. S. C.	101'25	000'00	000'00
Emprestit munic. 1er. maig 1903 y mars 1904 4 1/2	103'00	000'00	000'00
Obligacions compta			
F. C. Nord Villalba a S.	000'00	105'75	106'00
F. C. esp. Almansa a Valencia y Tarragona	000'00	105'75	106'00
F. C. Huesca a Francia y altres línea (4 %)	95'75	95'65	95'85
F. C. y Minas Sant Joan de les Abad (3 %)	00'00	79'25	79'75
F.C. Tarragona a Barcelona y Francia. (2 1/4 %)	00'00	67'85	68'15
F. C. M. S. A. serie A. Valladolid	000'00	105'00	105'50
F. C. M. S. A., S. B. (4 1/2 %)	102'50	102'25	102'75
F. C. M. S. A. serie C. (4 %)	97'50	97'65	97'85
F. C. M. a B. Reus á Rod...	00'00	56'00	56'50
F. C. Alm. a Val. y T. ca. adh.	77'00	76'85	77'15
F. C. M. del C. a Tar. y de Oren. a Vigo	00'00	55'00	55'50
F. C. M. a C. y O. d'Espanya	000'00	103'75	104'25
F. C. Md. a Cs. y O. d'Espanya (2.ª serie)	000'00	103'75	104'25
Comp G. de T.	00'00	97'75	98'25
Comp. Bars. Elec.	000'00	105'00	105'50
Canal Urgell	00'00	73'00	73'50
Comp. Gral. Ts. Fs.	99'15	99'00	99'25
S. gl. a. d'Espanya núm. 1 al 108,000	000'00	100'00	100'50
Accions fi de mes			
Banc Hispà Colonial	163'90	000'00	000'00
Societat Catalana G. de C.	53'45	53'45	53'75
F. C. N. d'Espanya	62'90	62'80	62'90
» Madrid, Saragossa, Alacant	95'70	95'40	95'50
Companyia R. C. del Ebro.	35'00	00'00	00'00
Accions compta			
S. G. T., 1 al 3,000 y 4,001 al 7,000 in. 25 p.	000'00	101'50	102'00
C. P. de T. Prefer.	000'00	101'50	102'00

BORSÍ DE LA TARDE

Informació de la casa Mas Sardà, Rambla del Mig, 20.

	Obre	Tanca
Interior	82'93	82'90
Alacants	95'30	95'05
Nords	62'55	62'15

BORSA DE MADRID

Informació del Corredor reial de comers A. Compte Navarro, Lauria 72.

	Avui	Ahir
Interior fi mes	83'00	83'05
Id. comptat	82'70	82'85
Amortisable 5 % comptat	101'05	101'05
Com.ª Arrendataria Tabacs	398'75	398'75
Id. Preferents	76'00	00'00

Obligacions Azucarera Espanyola.	100'50	000'00
Francs	11'60	11'2

BORSA DE PARIS

VALORS ESPANYOLS

	Avui	Ahir
Exterior 4 per 100	94'35	94'45
Interior 4 per 100 1896	74'35	74'70
Alacants	409'00	410'00
Nords	268'00	270'00
Rio Tinto	2126'00	2227'00

VALORS EXTRANGERS

	Avui	Ahir
Renta francesa 3 per 100	94'52	94'65
Id. russa 5 per 100	87'35	88'30
Versement	448'50	449'50

CAMBI DE MONEDES

Informació de la casa Mas Sardà, Rambla del Mig, 20

Alfonso	11'00	per 100
Isabel	14'00	»
Unsos	11'00	»
Or de 4 duros	10'50	»
Or de 2 y 1 duro	9'00	»
Dollars	14'00	»
Francs	11'25	»
Marcs	135'15	»
Lliures esterlines	27'85 ptes. una	